

BELANGRIJK

Deze tekst mag gratis gelezen worden.

Wie deze komedie wil opvoeren dient contact op te nemen met [Toneelfonds Janssens](#) en [SABAM](#).

GE MOOGT HEM HEBBEN

Komedie in 3 bedrijven
van Hilda Vleugels
voor 6 dames, 3 heren

Wettelijk depot D/1999/220/12
ISBN 90-385-0620-1

© 1999 Toneelfonds J. Janssens/Hilda Vleugels

PERSONAGES

6 dames - 3 heren

DE FAMILIE VERWIMP

ALICE : moeder van Charlene, Judith en Renate. 60 jaar. Optimische, moderne dame.

CHARLENE : 38 jaar. Ontevreden huisvrouw. Bourgeoise.

JUDITH : 36 jaar. Pienter, sterk karakter, snedig.

RENATE : 34 jaar. Vinnig, snel geïrriteerd.

DE ECHTGENOTES

ERIK : Echtgenoot van Charlene. Koele zakenman. Gesloten karakter.

BENNY : Echtgenoot van Judith. Gevoelig, aanhankelijk, erg onhandig.

FRANCIS : Echtgenoot van Renate. Vlotte prater. Clownesk Peter Pan type.

DE RELATIES

SABINE : Knappe vriendin van Renate. Lief, beleefd.

ELVIRA : Aanvankelijk koele, zwijgzame huishoudster. Nadien: een schrandere, Hollandse meid en een wulpse vamp.

DECOR

Een oud, deftig herenhuis.

De achterwand

Rechts een trap die naar de slaapvertrekken leidt.

Links: deur naar de keuken.

De linkerwand

Vooraan: deur naar de hall, die tot na herstelling vreselijk piept.

De rechterwand

Midden: een kast.

Achteraan: deur naar het bureau.

In het decor

Een salon met tafeltje en dienstbodebelletje.

Een platendraaier

1° BEDRIJF

(ALICE zit in de zetel en luistert naar "All you need is love" van The Beatles.

De bel gaat.)

ALICE : Oei! Ik moet me nog omkleden. Ik hoop dat ze begrip hebben. Voor alles.

(ALICE af via trap. ELVIRA leidt RENATE en FRANCIS, met bagage binnen.)

FRANCIS : *(trekt pijnlijk grimas)* Oe, die deur staat droog! Die moet ge wat kruipolie geven, meisje! Die heeft verschrikkelijke dorst. En als ge 't mij vraagt, ik ook.

(ELVIRA af)

FRANCIS : Oei. Die heeft niet veel tekst!

RENATE : Omdat gij altijd met de hoofdrol gaat lopen!

FRANCIS : Dat mens was niet zinnens mij iets te presenteren. Dat zag ik al direct aan haar chagrijnig bakkes.

RENATE : Francis. Voor de zoveelste keer. Mijn vader en moeder zijn op deftigheid gesteld. Hang elders de clown uit, zaag en zeur thuis zoveel ge wilt, maar doe hier tenminste alsof ge een ideale vent zijt.

FRANCIS : Ik b en een ideale vent!

RENATE : Een ideale komediant, ja!

FRANCIS : Ik snap niet dat uw ouders in zo'n kot willen blijven wonen. Dat heeft geld met hopen en hokt in een krot.

RENATE : In een herenhuis, Francis.

FRANCIS : En wat is een herenhuis? Dat is een groot krot waarvan de verregaande staat van ontbinding deftig gecamoufleerd is. Mooi behangpapier, maar 't is allemaal camouflage. *(bonkt demonstratief tegen de muur en tikt er – tot zijn verbazing- een gat in; hij herpakt zich)* Lap! Wat heb ik gezegd?! Bullen! Versleten bullen!

RENATE : Met u kan ik nergens komen of ik val in affronten.

FRANCIS : Wat zou dat daar achter zijn? *(steekt hoofd door het gat)*

RENATE : Francis! Wie DOET nu zoiets?! Jesus Christ, waarom ben ik met een groot kind getrouwd?!

FRANCIS : Dat is het bureau van uw pa en op zijn bureel staat precies een fles whisky. *(maakt het gat groter)*

RENATE : Francis? Wat gaat ge doen!?

FRANCIS : Ik heb dorst. *(werkt verder)*

RENATE : Ge gaat toch niet?...

FRANCIS : *(werkt door en zingt op de melodie van "Indiana Jones")* Tatarataa tatarataa, tatarataa tararararaa... *(zingend af via gat in de muur; de bel gaat)*

RENATE : Francis kom terug! Mijn ouders kunnen ieder moment binnenkomen, of mijn zussen! Francis! Ge krijgt een nieuw Sega spelletje, we gaan naar Bobbejaanland, ik zet een zandbak in de living maar kom daar uit!

FRANCIS : (*trionfantelijk op met fles whisky*) De Heilige Graal!

RENATE : Ferm! Maar hoe gaat ge dat gat in de muur dicht maken, Indiana Jones?

FRANCIS : Ik woon hier niet, dus dat zijn MIJN problemen niet.

RENATE : Och! Ik was 't weer vergeten! Een paljas moet plezant zijn, het zotteke uithangen. Maar problemen oplossen, dat moet zijn vrouw doen! (*terwijl ze de kast voor het gat duwt en FRANCIS whisky drinkt*) Hij moet voor de ambiance zorgen, voor verrassingen. Maar wie mag de rommel opkuisen? Madame. Ze hebben goed zeggen: "Oh Renate! Gij hebt een plezante vent!" Maar wat ge...

FRANCIS : Heeft dat iemand gezegd?

RENATE : Ja. Sabine.

FRANCIS : Sabine?! Die knappe brunette met haar reeogen en fantastische glimlach? Zei die dat? Vond die mij een plezante vent?

(*de kast staat voor het gat; ELVIRA leidt CHARLENE en ERIC, met bagage, binnen*)

CHARLENE : Amaai! Die deur piept! (*tot ELVIRA*) Het stond verleden week nog in de Libelle. Een drupje naaimachineolie op de scharnieren en 't is gedaan.

(*ELVIRA af*)

FRANCIS : Die heeft niet veel tekst!

CHARLENE : Wie heeft veel tekst nodig als gij er zijt, schoonbroertje? Gij zult wel voor de ambiance zorgen. Niet waar? (*omhelst FRANCIS*) Hoe is 't er mee?

FRANCIS : Charlene meisje, sinds ik weet hoe de vurigste seks kan beleefd worden in 60 seconden, kan het niet beter!

CHARLENE : Vurigste seks? In 60 seconden?

FRANCIS : (*guitig*) Hebt ge een minuutje?

CHARLENE : (*deftig-verontwaardigd*) Ho! Francis!

(RENATE en ERIC hebben elkaar met een handdruk begroet)

ERIC : Niet bang dat hij zoiets eens vraagt aan iemand die daar wél een minuutje tijd voor heeft, Renate?

RENATE : Francis doet alleen maar alsof hij een rokkenjager is. Hij kan mij immers niet missen. Nietwaar Francis?

FRANCIS : *(schudt ERIC de hand)* Dat is waar. Ik kan mijn vrouwtje 'absoluut' niet missen. Zij helpt alle problemen oplossen... die ik zonder haar niet zou gehad hebben.

ERIC : *(terwijl de zussen elkaar begroeten)* De gezusters Verwimp zijn geen gemakkelijke.

FRANCIS : Ah ge weet het! Nog een geluk dat ze in 't bed nogal meegaand zijn. *(ERIC kijkt ongelovig)* Zullen we al maar een aperitief drinken? 't Zal aan tafel toch weer plat water zijn.

ERIC : Gij hebt uw voorraad meegebracht!

FRANCIS : Nee joh! Dat is een archeologische vondst: ontdekt tijdens de sloopwerken van een geklasseerde krot. En als ge dat niet gelooft, maak ik u niets anders wijs. Hoofdzak is dat het zal smaken. Kom. *(troont ERIC mee naar de kast, waaruit hij twee glazen neemt en hen beiden bedient van een glas whisky)*

CHARLENE : Waar zijn ons ma en onze pa?

RENATE : Ik heb ze nog niet gezien. Ons ma zal nog wat in de keuken aan 't rommelen zijn. , zeker? En onze pa...

CHARLENE : Die workaholic zit allicht nog op zijn bureel.

FRANCIS : Mis poes! Daar is op 't moment niks "work" en niks "alcoholic".

RENATE : Francis!

CHARLENE : Ik vind het vreemd dat wij voor een verlengd weekend uitgenodigd zijn. Doorgaans doen ze dat alleen maar met Kerstmis.

ERIC : Ik hoop dat zoiets niet te dikwijls gebeurt. Ik heb er een bijeenkomst van de raad van beheer moeten voor uitstellen en ik zou morgen op een beurs moeten zijn.

CHARLENE : Ik zei toch al dat het iets speciaals moet zijn, Eric. Anders doen ze zoiets niet. *(de bel gaat)* Dat zullen Judith en Benny zijn.

FRANCIS : *(tot ERIC)* En hoe is het in de computerbusiness?

CHARLENE : Naargelang de uren die hij van huis is: heel druk.

FRANCIS : Dat wil niks zeggen, Charlene! Dat kan ook zijn om met zijn secretaresse te stoeien.

RENATE : Francis!

FRANCIS : Wat ik me altijd afgevraagd heb, Eric: een computer, is dat nu mannelijk of vrouwelijk?

ERIC : Volgens de Van Dale mannelijk.

RENATE : Natuurlijk is het mannelijk. Het denkt niet na en doet niet méér dan wat ge vraagt.

FRANCIS : Oh, mijn vrouwtje is spits vandaag! En toch denk ik dat 't vrouwelijk is, schatje. Want na vijf jaar is 't verouderd en zijt ge beter met een nieuw model. Nietwaar, Eric?

(ELVIRA leidt JUDITH met bloemenruiker en BENNY met bagage binnen)

BENNY : Oh! Die deur! Daar moet ge eens een schrijnwerker voor laten komen. Nietwaar Judith?

JUDITH : Ja Benny.

CHARLENE : Een druppeltje naaimachineolie en 't is opgelost.

FRANCIS : Kruipolie! *(ELVIRA af)* Lap, ze is weer weg zonder iets te zeggen. Ga daar mee te biechten!

(de mannen begroeten elkaar; FRANCIS biedt BENNY een glas aan, maar die weigert)

RENATE : Waarom hebt gij bloemen bij? Wordt hier iets gevierd?

CHARLENE : Dat hadden ze dan ook wel eens tegen ons kunnen zeggen! Wij weten niet waarom wij uitgenodigd zijn. Gij?

JUDITH : Nee. Moet er een reden zijn? Onverwachte uitnodigingen zijn de plezantste.

CHARLENE : En die bloemen dan?

JUDITH : Zo maar.

CHARLENE : Ons ma klonk anders vreemd aan de telefoon.

FRANCIS : Och, ze had misschien juist een streepje gesnoven.

RENATE : Francis! Als ge nu niet ophoudt met uw flauwe opmerkingen, ga ik... ga ik...

FRANCIS : 'Terug naar ons ma' gaat nu niet schatje. Ge zult iets anders moeten verzinnen deze keer.

RENATE : Dan ga ik.... scheiden!

FRANCIS : Dat deed ik niet als ik u was, zoetje. Ge gaat me missen. Een vibrator kan't gras niet af doen, hoor!

(terwijl allen gniffelen, zoekt en vindt RENATE briesend een voorwerp waarmee ze haar woede op FRANCIS kan uitwerken)

FRANCIS : Spaar uw energie, Renate! Ga zitten en wordt apathisch!

JUDITH : *(neemt het voorwerp af)* Kalm maar Renate. We kennen Francis immers.

FRANCIS : Een toffe gast, nietwaar!?

RENATE : Een pedant, arrogant, egocentrisch ventje. Dat is 't!

BENNY : Och! Francis zwanst alleen maar. Nietwaar Judith?

JUDITH : Ja Benny.

FRANCIS : Ge moest content zijn met zo'n plezante vent!

RENATE : Daar ben ik vet mee!

FRANCIS : Dat heeft niet iedereen!

CHARLENE : Dat is waar!

ERIC : Och, ze zal haar boekje ook eens open doen.

CHARLENE : Ik zég alleen maar dat gij geen plezante zijt. En dat is de waarheid.

BENNY : Eric is een zakenman. Hij zit de hele dag op zijn bureel, met paperassen, problemen, in keiharde business. Die moet wel serieus zijn. Nietwaar Judith?

JUDITH : Ja Benny.

ERIC : Voila. Nu hoort ge 't ook eens van iemand anders.

RENATE : Francis zit ook een hele dag op 't bureel.

BENNY : Aan de gemeente! Dat is iets anders, eh Renate! *(wil weer "Nietwaar Judith" zeggen, maar JUDITH is hem voor)*

JUDITH : Ja Benny.

ERIC : Ik heb eens gelezen, als er aan de gemeente iets niet uitkomt, dat ze er maar rap een statistiek van maken... En ik heb ook gelezen dat ze in de gangen van het gemeentehuis een witte streep trekken, zodat degenen die te laat komen en die te vroeg naar huis gaan niet tegen mekaar zouden botsen.

FRANCIS : Gij zijt een belezen vent, zeg!

CHARLENE : Heel belezen. Al van 1972 geabonneerd op de Playboy.

ERIC : Vit daar zo niet op. Ik trek het toch af van de belastingen!

CHARLENE : Daar gaat het niet om!

FRANCIS : Toch niet om het fatsoen, Charlene? Want "dat" stopt bij een gezonde mens aan de ellebogen. (*merkt RENATE's vlamme blik*) Dat heb ik eens gelezen... in 't parochieblad.

BENNY : Zoiets staat bij ons niet in 't parochieblad! Nietwaar Judith?

JUDITH : Nee Benny, zoiets staat er bij ons niet in. En wilt ge nu alsjeblieft willen ophouden met uw "Nietwaar Judith"? Gedraag u wat assertiever. Gij zijt nog erger dan een schoothondje.

BENNY : Maar enfin! Nu wordt ze lastig omdat ik haar gedacht vraag. Ge moest blij zijn! Hoeveel mannen doen dat?

CHARLENE : Niet veel!

FRANCIS : Och! Dat is het probleem met vrouwen! Voor een pruts zijn ze van de kook.

JUDITH : Juist. En met die pruts trouwen ze dan nog ook.

ALICE : (*op via trap*) Dag allemaal!

(*ALICE wordt begroet met: "Dag moeder" - "Dag Alice" - "Dag mama" - "Ge ziet er goed uit" enz., uitgezonderd FRANCIS...*)

FRANCIS : Ah daar is Alice! Alice! (*geeft een flash-dance ten beste met het liedje "Alice" van Peter Koelewijn.*) "Twentyfour years just waiting for a chance. To tell her how I feel maybe get a second glance, and I've got to get used to not living next door to Alice." (*roept dan te luid en te enthousiast*) Alice! Who the fuck is Alice! (*IEDEREEN kijkt hem verbaasd aan*) Peter Koelewijn. Nooit van gehoord?

RENATE : Ge ziet ma! Francis is nog altijd dezelfde lolbroek.

(de dames haken liefjes de armen bij hun partner in)

FRANCIS : Een optimist tot in de kist. Ene waar ge niet kwaad kunt op worden.

RENATE : Een ideale!

ALICE : Verzorg hem dan maar goed! Er zijn er weinigen die dat kunnen zeggen!

RENATE : Dat doe ik! Francis krijgt al wat zijn hartje begeert.

FRANCIS : *(Terzijde tot RENATE)* Dat doet me er aan denken, schatje... Er stond deze week een ferm occassie in de koopjeskrant. Een modelvliegtuig, met afstandsbediening...

RENATE : Ge kunt de pot op met uw bullen!

ALICE : Charlene en Eric. Jullie zien er altijd even goed uit! Hoe doen jullie dat?

CHARLENE : Gelukkig zijn, eh ma! Een gelukkige mens ziet er altijd goed uit.

JUDITH : En als we niet gelukkig zijn, smeren we make-up en zien we er ook goed uit.

ALICE : Dat klinkt cynisch, Judith. Problemen?

BENNY : Dan toch niet met mij!

JUDITH : Wat zou ik met u problemen hebben!? Zo'n attente, bezorgde vent! Ik mag geen drie keer over mijn voorhoofd wrijven of hij staat al bij de apotheker.

ALICE : Zie je wel! Ideale mannen bestaan!

JUDITH : Euh ja... Ik heb bloemen meegebracht. Ik weet wel niet waarom we uitgenodigd zijn en of er iets te vieren valt. Maar een bloemetje is altijd welkom, niet?

(ALICE belt met het dienstbodenbelletje)

RENATE : Ja ma! Waarom zijn we eigenlijk uitgenodigd?

FRANCIS : Tegen mij moet ge 't nog niet zeggen als ge niet wilt. Ik hou van verrassingen.

RENATE : Gij zorgt voor verrassingen, Indiana Jones!

ERIC : Ik wil het wel weten. Ik heb er drie vergaderingen voor moeten uitstellen.

ALICE : Oh dat spijt me Eric! Ik had misschien beter eerst rondgevraagd wanneer het jullie paste.

CHARLENE : Als ge Eric in zijn vrije tijd wilt uitnodigen, moet ge een agenda van 't jaar 2000 hebben.

(ELVIRA op)

ALICE : Doe deze bloemen eens in een vaas, Elvira. En zet ze dan hier op tafel.

BENNY : Er is een zakje bij met poeder om in 't water te doen. Dan houden ze langer. En als ge in de stengels een kopseldje steekt, laten ze hun koppeke niet zo rap hangen. Nietwaar Judith?

JUDITH : Benny! Dat meisje zal wel weten hoe ze met bloemen moet omgaan.

BENNY : Ja, maar dat van dat kopseldje weten er niet veel, hoor!

(ELVIRA af)

FRANCIS : Hebt ge dat nu gehoord?!

RENATE : Wat?

FRANCIS : Die zei weer niks!

CHARLENE : En gaat gij 't nog zeggen, ma?

ALICE : Wat?

CHARLENE : Waarom we uitgenodigd zijn?

JUDITH : Waar is onze pa?

ALICE : Als ge u nu eens eerst ging oprissen boven. Dan kunnen we daarna - bij een aperitiefje - gezellig babbelen en alle vragen beantwoorden.

FRANCIS : Bij een aperitief?! Is de Spa op?

RENATE : Francis!

FRANCIS : Ja maar ik heb hier nog nooit een aperitief gekregen. Alleen maar plat water. Dan mag ik toch wel verschieten zeker!

ALICE : Tja... Sommige mensen ontdekken de geneugten van het leven pas op rijpere leeftijd.

JUDITH : Wat wilt ge daarmee zeggen, ma?

CHARLENE : Kom. We gaan vlug uitpakken. Dan komen we misschien eindelijk te weten wat er te vieren valt. Ieder zijn kamer van vroeger, ma?

ALICE : Ja. Maar pas op met de voorlaatste trede. Daar is een gat in. Dat moet nog gerepareerd worden. Sla die maar over.

FRANCIS : Wat heb ik gezegd?! Een krot!

(Terwijl CHARLENE, ERIC, FRANCIS en RENATE de trap op gaan)

JUDITH : Kan ik wat helpen in de keuken?

ALICE : Ach, krijgt Elvira wel gedaan.

JUDITH : Dat meisje in 't zwart?

ALICE : Ze is nog niet lang in dienst, maar ze kent haar stiel.

BENNY : 't Is wel een stille, nietwaar Judith?

JUDITH : Ja Benny, 't is een stille.

ERIC : *(staat voor voorlaatste en defecte trede)* Daar kunt ge zo doorzakken! Dat is levensgevaarlijk! En dat bij een aannemer!

FRANCIS : Al eens bij een loodgieter geweest? Daar lekken ook alle kranen. En daarbij, dit is een herenhuis. Daar "moet" vanalles in kapot zijn. Hoe meer kapot, hoe antieker. En hoe antieker, hoe meer waarde het heeft.

RENATE : *(ironisch-lief)* En wat niet kapot is, krijgt gij wel kapot, nietwaar Indiana Jones?

CHARLENE : Wat bedoelt ze daarmee?

FRANCIS : Och, ze is nog altijd kwaad omdat ik haar maagdenvlies gebroken heb.

RENATE : Francis!

FRANCIS : Euh. "Haar beste servies!" Ik bedoelde "haar beste servies".

CHARLENE : Och, als ik moest vertellen wat Eric allemaal al naar de vaantjes geholpen heeft. Van mijn trouwservies schiet niks meer over. En mijn tafellakens! 'k Heb geen enkel meer zonder wijnvlek. En krijg dat daar maar uit! 'k Heb er direct zout op gestrooid, in javel gelegd, met Biotex gewassen...

ERIC : Ge dwaalt weer van het onderwerp af, Charlene. Blijf ter zake.

CHARLENE : Euh... Eric vindt dat deze trap gevaarlijk is.

JUDITH : Als ge die trede eens gewoon oversloeg dan geraakt ge boven en kunt ge u klaarmaken. Ik begin honger te krijgen.

FRANCIS : Judith heeft gelijk. Hoe rapper we klaar zijn, hoe rapper we aan het aperitief zitten. Vooruit, ju!

CHARLENE : En hoe rapper we weten waarom we uitgenodigd zijn!

(CHARLENE, FRANCIS, RENATE en ERIC af)

ALICE : Mooi, hoe jullie allemaal verschillend zijn en toch met mekaar opschieten.

(belt met dienstbodenbelletje) En ieder van jullie heeft zo'n fantastische partner. Ik ben zo blij dat mijn meisjes gelukkig getrouwd zijn.

JUDITH : We weten dat we u het meest plezier doen door zelf gelukkig te zijn, ma.

ALICE : Toen jullie trouwden was ik bang.

BENNY : Toch niet omdat Judith met mij trouwde, zeker!

JUDITH : Maar Benny! Aan zo'n attent en aanhankelijk ventje als gij, kon ik me toch niet mispakken, zeker!

(ELVIRA op)

ALICE : Ge moogt het aperitief brengen, Elvira. Ze zijn er allemaal.

(ELVIRA af)

JUDITH : Is dat een doofstomme?

ALICE : Elvira?! Welnee. Anders zou ze geen hoofdrollen spelen bij 't Broechems Toneelgezelschap!

JUDITH : Toneel!? Speelt die toneel?

ALICE : En goed! Ge zoudt het haar niet aangeven!

BENNY : Ik niet! Gij Judith?

JUDITH : Nee Benny, ik ook niet.

FRANCIS : *(op in onderbroek boven aan trap)* Hoe wilt ge dat we aan 't tafel komen, Alice? Formeel of informeel?

RENATE : Zeg alsjeblief "formeel" ma, of hij komt in zijn blote. *(trekt FRANCIS mee af)*

ALICE : *(roept hen ondeugend na)* Informeel!

JUDITH : Ma! Sedert wanneer zijt gij zo liederlijk? Gij die ons zo deftig opgevoed hebt! Onze pa moest het horen!

ALICE : Euh... Hadden jullie geen honger? Moeten jullie je niet omkleden?

JUDITH : Hangt ervan af hoe ge ons wilt zien. Alles uittrekken kunnen we hier ook.

BENNY : Ja maar dat doe ik niet, zulle!

JUDITH : GIJ moogt alles aan houden, pater! Kom, we gaan naar boven.

(JUDITH en BENNY gaan naar boven; BENNY draagt de bagage)

ALICE : Denk aan de voorlaatste trede! *(ELVIRA op, zet bloemenvaas op de tafel)*

Dank je, Elvira. *(ELVIRA af)* 't Zijn mooie bloemen, Judith. Heel lief van u. Al hadt ge dat niet moeten doen.

BENNY : Die heb ik gekozen! Bij 't Biedemeierke. Die hebben de schoonste. Nietwaar Judith?

JUDITH : Ja Benny! Die heeft Benny gekozen ma en Benny kent er iets van, want hij brengt om de haverklap voor mij een bloemetje mee, ook al heeft hij niks misdaan. "Nietwaar, Benny?"

BENNY : Ja!

JUDITH : En pas nu op voor die voorlaatste trede, of GIJ krijgt van MIJ bloemen. In 't ziekenhuis.

(JUDITH en BENNY af, ELVIRA op met de bloemen.)

ALICE : Wat vindt ge van mijn dochters en schoonzonen, Elvira?

ELVIRA : *(met sappig Hollands accent)* Nou, als je 't mij vraagt, je hebt allerliefste dochters. Maar wat die schoonzonen betreft!

ALICE : Hoe?

ELVIRA : Nou. 't Zijn wel aardige kerels...

ALICE : Maar ze passen niet bij mijn dochters. Ze hebben de verkeerde aan de haak geslagen. Is het dat?

ELVIRA : Nou, nu je 't zo uitdrukt. Je dochters hadden wat ze aan de haak hadden misschien wel beter teruggegooid, ja.

ALICE : Zijn ze met de verkeerde getrouwd?

ELVIRA : Nou verkeerd! Ze zien er best heterogeen uit hoor!

ALICE : Heterogeen?!?!

ELVIRA : Nou dat is goed hoor. Daar hoef je niet van wakker te liggen.

ALICE : Ik heb gehoopt, gewenst, gebeden dat mijn dochters gelukkig zouden zijn. Dat ze een knappe, lieve, charmante, attente man zouden treffen.

ELVIRA : Nou, DIE hebben allemaal een VRIEND hoor!

ALICE : Zouden ze ongelukkig zijn?

ELVIRA : Ach, wie trouwt wordt dat toch sowieso!

ALICE : Maar ik heb mijn dochters anders opgevoed. Verstandig. Met een nuchtere kijk op de zaken.

ELVIRA : En daar bent je ook 100 percent in geslaagd. Je hebt flinke meiden. Maar liefde is een droom. En eens getrouwd, loopt de wekker af.

ALICE : Denkt ge dat ze het nieuws aankunnen?

ELVIRA : Zoals ik al zei: twee aperitieven, en ze aanvaarden alles! Zal ik die nou dan maar serveren?

ALICE : Ik zal even helpen. Anders vreet ik mezelf toch maar op van de zenuwen.

(ALICE en ELVIRA af; ERIC en CHARLENE op)

ERIC : Een vlinderdas! Is dat nu echt nodig?

CHARLENE : Ik ben de dochter van respectabele burgers.

ERIC : *(slaat de defecte trede over)* Die het zich niet kunnen permitteren een trap te laten herstellen.

CHARLENE : Dat is geen kwestie van niet kunnen.

ERIC : Van niet willen.

CHARLENE : Van de tijd te nemen om een vakman te bestellen. En wat dat betreft, hoeft GIJ hen zeker niks te verwijten. Gij verzet geen poot in het huishouden.

ERIC : Begint ge weer te zagen? Ik heb mijn werk. En veel werk! Is het niet genoeg dat ik de kost, en meer dan de kost verdien? Hebt gij iets te kort? Ge hebt verdomme twee Perzische katten, een Jaguar voor de deur, een zilvervos in de kast en een ezel die dat allemaal betaalt.

CHARLENE : Ik heb geen zoölogie nodig. Wél een partner.

ERIC : Dat hebt ge ook.

CHARLENE : Oh ja? Hoe lang is het geleden dat ge me nog gekust hebt?

ERIC : *(pakt CHARLENE bruusk vast en kust haar ongevoelig)* Drie seconden.

ALICE : *(op tijdens kus)* Doe maart voort, Eric. Ik moet toch nog wat bij halen. *(zet versnaperingen op tafel)* Ge moet u niet ongemakkelijk voelen omdat ik u zag kussen, Charlène. Een moeder weet haar kinderen graag gelukkig. *(af)*

CHARLENE : En kinderen stellen hun moeders verwachtingen niet graag teleur.

RENATE : (*verspert onzichtbare FRANCIS de weg*) Gij gaat zo niet naar beneden!

FRANCIS : (*off set*) Uw moeder zei "informeel".

RENATE : Dat is niet informeel. Dat is immoreel.

FRANCIS : (*op; draagt felgekleurde bermuda, witte sokken, sandalen, wit hemd met das en deftige herenvest*) En gij zei "formeel". Resultaat? The new Belgian look: de bipartite!

RENATE : Francis ga iets fatsoenlijks aantrekken!

FRANCIS : (*negeert RENATE; gaat als een mannequin de trap af en commentarieert zijn eigen modeshow; creëert tijdens zijn show een korte spanning bij de defecte trede (vergeet hij die of niet?) wipt er dan met flair over*) Ladies and gentlemen! Dit fantastisch ensemble, ontworpen en gepresenteerd door de unieke, creatieve en elegante Francis Schiffer, is eindelijk HET compromis dat zowel aan de mannelijke als de vrouwelijke wensen voldoet. Let op de deftige jas, met uitgebouwde schouders. Traditioneel gedistingeerd. Maar accentueert toch de stoere, mannelijke kracht, die zelfs de zware lasten van het huwelijksleven kunnen torsen. Het hemd met stropdas is een toegift aan: "noblesse oblige" en alhoewel een kwelling voor de heer, bezorgt het, in combinatie met de vest, de waardigheid, de charme van de bewonderde gentleman.

RENATE : Ik word ziek. (*af via slaapkamer*)

FRANCIS : Het onderste deel van dit ensemble daarentegen, reveleert het intrigerende en boeiende van de begeerde macho. Het decoratief, frivool dessin van de luchtige broek insinueert speelse viriliteit, soepele mankracht, leven in de brouwerij! En dan de benen, dames en heren! Bekijk die benen! Gespierd. Mannelijk. In het pure bloot van moeder natuur. Als een schalkse knipoog naar de zon, naar de dames. Ja, dames en heren, dit ensemble combineert de twee werelden van de man: zijn degelijkheid en zijn speelsheid. Bovendien voldoet deze creatie, deze double face, aan de twee sterkste verlangens van de vrouw: (*showt voering van jasje*) De portefeuille is gemakkelijk bereikbaar. (*showt de elasticiteit van de bermuda*) De andere activa ook.

(ELVIRA op; zet dranken op tafel, bekijkt FRANCIS even, dan af)

ERIC : Dat vrouwtje is precies niet enthousiast over uw kostuum.

FRANCIS : Daar komt geen kik uit, joh! Dat is een verstopte doedelzak!

ERIC : Ge moet er misschien eerst in knijpen voor er iets uit komt?

CHARLENE : Houdt uw handen maar thuis!

RENATE : *(werpt een pantalon naar beneden)* Doe een fatsoenlijke broek aan, of ik laat morgen uw zwembad af, uw kanarievogels vliegen en uw boomhut afbreken.

FRANCIS : Ziet ge! Dat is een doedelzak waar ge niet moet op knijpen. Die piept zo! *(trekt de pantalon aan)*

ERIC : Ik heb eens gelezen...

CHARLENE : In de playboy...

ERIC : ...dat een vrouw per dag 30.000 woorden gebruikt en een man maar 25.000.

FRANCIS : Renate! Hoort ge dat?! Gij zijt normaal!

RENATE : En gij zijt een normale vent! Gij luistert maar naar de helft.

CHARLENE : Gij gebruikt er geen 25.000.

ERIC : Ik moet de mijne overdag verbruiken, omdat gij uw 30.000 stuks altijd opspaat tot ik thuis ben.

(JUDITH en BENNY op)

BENNY : Past dat hemd bij dat kostuum, Judith?

JUDITH : Ja Benny.

BENNY : Die das ook?

JUDITH : Ja Benny.

BENNY : Pas op voor die trede, Judith!

JUDITH : Ja. Ik heb ook ogen in mijn kop.

BENNY : Dat ze dat niet maken!

JUDITH : Hier doen ze zoals gij. Hier laten ze het ook liggen tot iemand anders het doet.

CHARLENE : Moet gij ook voor alles en nog wat een klusjesman vragen?

JUDITH : Een klusjesman?! Hoe ziet er dat uit?

CHARLENE : *(verheerlijkt)* Groot, knap, sterk, charmant...

FRANCIS : Sorry, maar ik werk vandaag niet.

JUDITH : Ik doe alles zelf. Want Benny doet niets. En het groot probleem daarbij is, dat ik nooit weet wanneer hij gedaan heeft.

BENNY : Ik heb verleden week uw mixer gemaakt.

JUDITH : En 5000 frank verdiend.

CHARLENE : Amai dat is een dure mixer.

JUDITH : Een volledige werkdag aan 500 frank per uur is 5000 frank, eh Charlene!

BENNY : Ja zeg. Hij werkt nu toch! Gij zijt ook nooit content.

ALICE : *(op met aperitieven)* Ziezo! Martini, Campari, Porto, gin, jenever, sinaasappelsap voor de alcoholvrijen en Elvira komt nog met een cocktail de la maison, die ze zelf gemaakt heeft.

ERIC : Als de "maison" is zoals die Elvira, is dat maar iets droogs, denkt ge niet Francis? Geef mij maar iets nats. *(ELVIRA op met cocktail)* Een gin Fiz alsjeblieft. Dat is een beetje gin met veel sinaasappelsap.

FRANCIS : Voor mij een Fiz gin. Veel gin, weinig Fiz. Hebt ge geen grotere glazen?

ALICE : Ja. In de kast. Neem maar.

FRANCIS : Welke kast?

RENATE : In de rots voor de spelonk, Alladin!

(FRANCIS begrijpt haar en gaat naar de kast; ALICE bedient de meisjes)

BENNY : *(tot ELVIRA, overdreven gearticuleerd)* Ik had graag een plat watertje als 't niet te moeilijk is. *(ELVIRA af)* Ze zal toch wel kunnen liplezen, Judith?

JUDITH : Lippen waarschijnlijk wel, maar geen smoelen.

FRANCIS : Oh! Dat is een mooie kast van binnen! De achterwand is assorti met het behangpapier!

ALICE : Er is geen achterwand in die kast, Francis. Dat is de muur. Er zat memel in de wand en omdat pa geen tijd had om er iets aan te doen, heb ik hem er maar uit gepakt.

RENATE : Oh nee!... Ma, ik moet iets zeggen.

FRANCIS : *(legt snel arm om RENATE's schouder; sneu)* Wij hebben onze pyjama vergeten. Memel in ons geheugen.

BENNY : Hebt gij de mijne ingepakt, Judith?

JUDITH : *(slaat arm om BENNY)* Ik ben toch uw geheugen en de twee rechterhanden die gij tekort komt, schatje. Ik heb zelfs uw favoriete pyjama meegebracht, die waarmee ge zo direct in slaap valt.

CHARLENE : Ge kunt van Eric een lenen, Francis. Die neemt er altijd twee mee. En brengt ze gewoonlijk door de hotelservice netjes gewassen en gestreken mee terug. Nietwaar schatje? *(legt arm om ERIC)*

(ELVIRA op met glas spuitwater voor BENNY, dan af)

ALICE : Kijk eens hoe mooi jullie erbij staan! Drie gelukkige paartjes. Daar drinken we op. Op de liefde, die jullie gelukkig maakt.

JUDITH : Wachten we niet op onze pa?

ALICE : Euh... die komt niet.

CHARLENE : Weer te veel werk?

ALICE : Euh... nee.

RENATE : Is hij ziek?

ALICE : Nee, nee.

ERIC : Nu nog mooier! IK zeg vergaderingen af voor deze familiebijeenkomst en mijnheer komt zelf niet.

ALICE : Dat is ook de reden waarom ik jullie uitgenodigd heb.

CHARLENE : Omdat pa er niet is?!

ALICE : Ja.

JUDITH : Waar is onze pa, ma?

ALICE : *(na weifelende pauze)* Er vandoor met zijn secretaresse.

(algemene consternatie)

JUDITH : Zo maar?

ALICE : Nee, nee. Hij zag haar graag. Hij heeft haar voorgesteld. 't Is een knappe.

CHARLENE : Haar voorgesteld? Aan u?!

ALICE : Ja.

RENATE : Hier in huis?

ALICE : Ja.

CHARLENE : Wat een lef!

JUDITH : En wat hebt gij gezegd?

ALICE : (*laconiek*) "Ge moogt hem hebben!"

DOEK

2° BEDRIJF

1° Tafereel

(Dezelfde scène, dezelfde dag na de lunch. ELVIRA dekt het salontafel voor de koffie, voor 7 personen. ALICE, RENATE, JUDITH en CHARLENE op. ELVIRA af.)

RENATE : Dat had ik van onze pa nooit verwacht.

CHARLENE : En gij blijft er zo kalm bij, ma!

ALICE : Voor feiten moet ge niet panikeren. Die moet ge onder ogen zien.

JUDITH : *(lacht)* "Ge moogt hem hebben." Ik had hun gezicht willen zien!

(FRANCIS, ERIC en BENNY op)

ALICE : Zij schrok wel even. Maar pa bleef koel.

RENATE : Typisch pa.

CHARLENE : Typisch mannelijk.

ERIC : Hela! Omdat uw pa toevallig een koele kikker is, zijn alle mannen dat niet!

FRANCIS : Ik ben bijlange geen koele!

RENATE : Nee, gij niet, zwoele!

BENNY : Ik ben toch ook geen koele, eh Judith?

JUDITH : Nee Benny. Gij ademt nog.

ALICE : Iedereen koffie?

CHARLENE : Voor mij een decafeïne als het kan, ma.

FRANCIS : Een decafeïne!? Maar Charlène, meisje, daar is de pit uit! Decafeïne drinken is het prikkelende, het opwindende van koffie missen! Dat is 't zelfde als zeggen: "voor mij een kunstmatige inseminatie, alsjeblieft".

RENATE : En overal sleurt hij seks bij. Zelfs bij koffie!

FRANCIS : Daar heeft Freud zijn kost mee verdiend! Nietwaar Judith?

JUDITH : *(verstrooid en uit gewoonte)* Ja Benny.

CHARLENE : Waar zit ge met uw gedachten, Judith?

JUDITH : Eigenlijk bij die trap. Die zou moeten hersteld worden.

ALICE : Ach, dat komt wel in orde.

JUDITH : Hier zijn nu drie mannen... enfin, twee en een kwart. Misschien kunnen zij...

FRANCIS : Die trap maken?! Ja zeg! Dat is moeilijk, vuil en ondankbaar werk, hoor.

JUDITH : Vrouwenwerk dus?

ALICE : Ach, vergeet die trap. Ik regel dat wel.

BENNY : *(met arm om ALICE's schouder)* Ocharme Alice! Nu staat ge er helemaal alleen voor.

JUDITH : Benny! Onze pa is er alleen maar vandoor. En ons ma treurt daar niet om.

BENNY : Hebt ge echt geen sterke schouder nodig om eens op uit te huilen, Alice?

JUDITH : Benny, doe niet zo sentimenteel.

BENNY : Ik doe niet sentimenteel. Gij beziet alles veel te nuchter! *(griemt)* Ik heb een hart. Ik begrijp wat er in uw ma omgaat. Ze wil zich sterk houden. Maar van binnen is ze verscheurd. Kapot! *(weent, legt hoofd op ALICE's schouder)*.

ALICE : Kom jongen! Zo erg is het niet.

BENNY : Ik zou doodgaan als Judith mij zou laten zitten!

JUDITH : Natuurlijk. Dan was er geen eten.

BENNY : Ik begrijp niet dat hij zoiets kunnen doen heeft!

FRANCIS : Ik wel! Dat is hetzelfde als met uw vrienden gaan eten. Ge bestelt uit gewoonte uw lievelingsgerecht. Maar als ge dan ziet wat er op de borden van uw maten ligt... Potverdikke dan zoudt ge toch dikwijls willen dat ge iets anders besteld had!

RENATE : Gij zoudt me ook in de steek laten voor een mooier gedresseerd stukje vlees, zeker?

FRANCIS : Al sjirpt ge nog tien keer harder, mijn krekeltje. Ik wil u niet kwijt. Nog voor geen kaviaar! *(omhelst RENATE)*

CHARLENE : Oh hoe romantisch!

RENATE : Zo romantisch is dat nu ook weer niet! Hij lust geen kaviaar.

CHARLENE : Zoudt gij mij zo maar kunnen verlaten, Eric?

ERIC : Gij weet niet wat een scheiding kost, zeker?!

CHARLENE : Met een ietwat romantischer antwoord hadt ge me gelukkiger gemaakt, schat.

ERIC : Sorry. Ik ben een zakenman. Geen dichter.

JUDITH : Er is maar een manier waarop een man een vrouw gelukkig kan maken.

FRANCIS : (*ondeugend*) O ja? Welke?

JUDITH : Door vrijgezel te blijven.

RENATE : Dat is waar. Want met een man valt ge van de ene teleurstelling in de andere. Maar stel ze zelf eens teleur! Ik versloeg Francis eens met partijtje schaken. Zijn lip hing op zijn schoenen. Om hem te troosten zei ik: "Kom, we gaan eens lekker stoeien." Weet ge wat hij antwoordde? "Goed. Wie laatst thuis komt, zet de chauffage af."

CHARLENE : Is hij toen vreemd gegaan?

FRANCIS : Ik kon niet! Zij ging mee!

RENATE : Daarna was het natuurlijk een hele week beeld zonder klank.

ERIC : "Het" ultieme wapen.

JUDITH : Hela! Mannen denken misschien na voor ze iets zeggen, maar een vrouw denkt zelfs na voor ze zwijgt!

CHARLENE : Mannen kunnen niet communiceren.

JUDITH : Ze hebben meer belangstelling voor een voetbalmatch dan voor hun vrouw.

CHARLENE : Stel een romantisch avondje voor en ze komen aandraven met twee hotdogs, twee flesjes bier en zetten de TV op.

RENATE : Hoe hun vrouw zich voelt, interesseert hen niet. Maar als de keeper van Club Brugge tegen de vlakte gaat, hebben ze buikpijn van ellende.

JUDITH : Maar ja. Ze hebben een vrouw nodig. Er gaan ZOVEEL dingen mis. En ze kunnen toch van alles de schuld niet op de regering steken, zeker!

FRANCIS : Ze beginnen hier serieus op onze kap te zitten.

ERIC : Straf eh? Hun pa gaat vreemd en wij zijn de zondebokken.

FRANCIS : Willen we eens gaan biljarten?

ERIC : Dat is een goed gedacht. Gaat ge mee Benny?

BENNY : Mag ik meegaan, Judith?

JUDITH : Benny! Ik ben uw kindermeid niet! Neem zelf eens een beslissing!

ERIC : Ga maar mee Benny. Waar vier vrouwen bijeen zijn, wordt toch alleen maar geklaagd over de mannen.

JUDITH : Ja. Ga maar, Benny. Drie mannen bijeen zijn meestal drie geweldig viriele kerels.

Jullie weten toch wat mannen met een grote potentie 's morgens eten?

ERIC : Nee.

JUDITH : Dat dacht ik al.

(De dames giechelen. FRANCIS en, ERIC af. BENNY wil ook af...)

JUDITH : Euh... Benny!

BENNY : Ja Judith.

JUDITH : 't Is met de groene kant van de stok dat ge tegen de bal moet stoten.

BENNY : Ah ja. *(af)*

ALICE : Ik dacht dat jullie gelukkig getrouwd waren!

JUDITH : Gelukkig "getrouwd" wel, ma. Alleen daarna is het wat tegengevallen.

RENATE : Ik kan met Francis nergens komen of hij zet de boel op stelten. Zelfs van een gewoon uitstapje naar zee maakt hij een circus. Stel u voor! Hij bouwde daar een zandkasteel!

JUDITH : Dat doen er wel meer, Renate!

RENATE : Ja, maar geen waar ge een bouwvergunning voor nodig hebt!

CHARLENE : Gij moet niet klagen. Francis brengt tenminste nog leven in de brouwerij. Ik wou dat ik zo'n vent had.

RENATE : Ge moogt hem hebben!

CHARLENE : Ik ben getrouwd met een spook.

ALICE : Zo lelijk is hij nu ook weer niet.

CHARLENE : Maar wel zo stil. Het enige geluid dat ik thuis van hem hoor, is zijn ademhaling. ALS hij thuis is. Meestal belt hij 's avonds: "Schat. Ik kom weer eens later. Zijn de kinderen al gegroeid?"

JUDITH : Eric heeft tenminste een persoonlijkheid. Daar zit pit in.

CHARLENE : In bed ja.

JUDITH : Zelfs daar is Benny een kluns. Voor ik kan zeggen dat het plafond moet geschilderd worden is het afgelopen. Een minuut en 't is klaar. Ik voel me net een microgolfoven.

JUDITH : *(tot CHARLENE)* Gij hebt tenminste een succesvol zakenman en dan nog een hartstochtelijke! Ik wou dat ik zo'n man had.

CHARLENE : Ge moogt hem hebben.

RENATE : Gij moogt van geluk spreken. Benny is tenminste lief.

JUDITH : Lief met geweld. Maar daar zijt ge vet mee als 't behangpapier naar beneden valt, de rolluiken bibberen van tekort aan verf en Tarzan in onze hof kan komen spelen.

RENATE : Ik wou dat ik zo'n goeierd had.

JUDITH : Ge moogt hem hebben.

ALICE : Dus jullie zijn niet tevreden, zelfs niet gelukkig met jullie echtgenotes?!

CHARLENE : Sorry ma. We stellen u waarschijnlijk teleur. Maar Eric is geen sprookjesprins waarmee lang en gelukkig kan geleefd worden.

RENATE : Sprookjesprinsen bestaan niet.

JUDITH : Als nu een kikker tegen mij zegt: "kus mij en ik word de prins van uw dromen", pak ik hem vast en eet ik 's avonds kikkerbiljetjes, begot.

ALICE : En liefde? Ondervinden jullie dan geen liefde?

RENATE : Wat is dat voor een beest?

CHARLENE : Eigenliefde. Ja. Maar gevoel voor mij? Geen greintje. Ik zou willen dat Eric er met een ander vandoor ging. 'k Zou ook zeggen: "ge moogt hem hebben." Want zo'n spook werkt verdomd beklemmend.

RENATE : Ik ben mijn onnozele lolbroek zo beu als koude pap. Ik wou ook dat ik er zo eenvoudig vanaf kon als ons ma... Sorry ma. Dat was niet kwetsend bedoeld.

ALICE : Niet erg. Wat ik wel erg vind, is jullie ongelukkige, liefdeloze situatie. Wat gaan jullie daar aan doen?

CHARLENE : Wat kunnen we daar aan doen? Eric laat me nooit gaan. Want hij weet wat een echtscheiding kost... Te veel.

RENATE : Francis zal me nooit verlaten. Hij kan me niet missen, zegt hij.

JUDITH : En Benny hangt zo trouw als een hond aan mijn broekspijpen.

ALICE : Tenzij jullie hen op overspel betrapt. Tenslotte reikt de trouw van mannen maar tot op zekere hoogte: van kop tot middenrif.

RENATE : Ma! Wat een immorele uitspraak!

CHARLENE : ...Maar ze heeft wel gelijk. Als een knappe griet rond Eric fladdert, steek ik voor hem mijn hand niet in 't vuur.

RENATE : Nu ja, Francis is ook niet vies van vrouwelijk schoon.

JUDITH : (*spottend*) Benny zou eerst komen vragen hoe hij er moet aan beginnen, denk ik.

ALICE : Benny is wat dat betreft ook een man. Als jullie willen dat jullie mannen ontrouw zijn, hoef je alleen maar de gelegenheid te bezorgen. En om de financiële gevolgen tot een minimum te beperken, hun ontrouw op foto vastleggen.

CHARLENE : Wie wil nu een getrouwde vent?

ALICE : Recyclage is in tegenwoordig!

RENATE : Ma!

JUDITH : De vraag is: wie is knap en zot genoeg om onze mannen te willen verleiden?

RENATE : Sabine!... Sabine vindt Francis een plezante vent. 't Is een knappe en Francis heeft een boontje voor haar!... Ik nodig haar uit voor een partijtje tennis en... ja, het zou wel eens kunnen lukken. Mag ik eens telefoneren, ma?

ALICE : Ga je gang.

(RENATE af via deur rechts)

CHARLENE : Kent jij iemand die uw Benny kan verleiden?

JUDITH : Wie wil zoiets?

ALICE : Ik ken misschien wel iemand.

JUDITH : Sedert wanneer hebt gij vamps in uw kennissenkring?

ALICE : Elvira.

CHARLENE : De meid?!

JUDITH : Toch DAT doodsprentje niet! Daar gaat Benny van lopen!

ALICE : Elvira speelt hier de gewone meid. Maar ze kan ook de prikkelmeid spelen. Ook Eric zou haar niet kunnen weerstaan.

CHARLENE : Och ma! Als IK Eric al niet kan boeien, kan zij dat zeker niet.

ALICE : Meisjes van plezier hebben in principe ook niks meer dan gij. En toch floreert hun winkel.

CHARLENE : Ma!

JUDITH : Een hoer heeft het makkelijker dan een echtgenote. Die moet maar af en toe ter beschikking staan, en dan nog alleen maar met seks. Een echtgenote altijd, en met alles.

ALICE : Nu ja. 't Was maar een idee. Ik heb natuurlijk veel liever dat jullie gelukkig zijn met jullie echtgenoot.

CHARLENE : Hoe kan ik ooit gelukkig zijn met Eric?! Hij leidt zijn leven en het mijne laat hem koud. Ik mag hem helpen, aanmoedigen, steunen... Ik krijg maar één gevoel terug: dat van een deurmat. Ik wou dat hij stapelgek werd op een ander en vertrok.

JUDITH : Laat die Elvira het dan eens proberen, Charlene. Ge weet nooit.

CHARLENE : Volgend biechtgeheim. Eric knijpt vermoedelijk regelmatig de katjes in het donker. Maar de kater komt altijd weer.

JUDITH : Als ge hem op heterdaad betrapt, kunt ge hem buitenzetten.

CHARLENE : Hoe zal ik hem hier op heterdaad betrappen. Van onder de tafel zeker.

RENATE : *(komt via rechterdeur van de kast binnengekropen)* Ze komt.

JUDITH : En van waar komt gij?

RENATE : Uit pa's bureau.

CHARLENE : Gij komt uit de kast.

RENATE : Uit de kast en uit pa's bureau.

(ELVIRA via links op met de koffie.)

JUDITH : Een piepende deur, een vermolmde trap, een geheime ingang via de kast. Waar blijft Dracula?

ALICE : Die is er met zijn secretaresse van door.

RENATE : Sabine is hier binnen een uurtje. Hebt gij een fototoestel, ma? Die kast geeft verbinding met pa's bureau. Van daaruit kan ik alles volgen wat hier gebeurt. En op het "moment suprême" maak ik vanuit de kast een bezwarende foto.

JUDITH : Sedert wanneer geeft die kast verbinding met pa's bureau?

ALICE : Dat vraag ik me ook af.

RENATE : Sedert mijn mister Bean archeologische bevestigingen heeft. Maar dat leg ik straks wel uit. Eerst mijn uitkijkpost installeren. Hebt gij een fototoestel, ma?

ALICE : In het bureau. In de onderste lade van de boekenkast.

(RENATE af via kast)

JUDITH : Als ge wilt kunt ge meespelen, Charlène. Nu is er een observatiepost.

CHARLENE : *(bekijkt ELVIRA)* Daar loopt Eric nooit warm voor.

ALICE : *(guitig)* Ik wil wedden van wel. Zelfs Benny zal geen stand kunnen houden.

JUDITH : Dat wil ik zien!

CHARLENE : Ik ook.

ALICE : Actie?

JUDITH : Doe maar.

ALICE : Zoudt gij een man kunnen verleiden, Elvira?

ELVIRA : *(heeft inmiddels de koffie geserveerd)* Nou reken maar hoor. Als ik vroeger mijn zinnen op een mannetje gezet had, blikte ik hem in.

JUDITH : *(verbijsterd)* 't Is een Hollandse!

CHARLENE : Eric heeft een hekel aan Hollanders!

(RENATE op via kast met fototoestel)

ALICE : Mijn dochters willen hun man kwijt...

ELVIRA : Nou, dat begrijp ik best hoor, dames. Wat heb je nou aan een man, hé? Dat kan je beter niet in huis hebben. Spaart een boel ellende.

JUDITH : Een feministe! Benny slaat tilt! Bedankt voor de moeite, ma. Maar DAT lukt niet.

ELVIRA : Heb ik iets fout gezegd?

ALICE : Ik had voorgesteld dat gij Charlènes en Judith's man zoudt verleiden. Ze zouden een foto nemen van het overspel en aan de hand daarvan hun man buiten zetten. Maar ze geloven niet in uw... deskundigheid.

ELVIRA : Nou! Dat kunt u ze toch niet kwalijk nemen, mevrouw?! Ik loop hier niet bepaald rond met... stoeipoesreferenties.

ALICE : Zoudt ge het willen doen?

ELVIRA : Rondlopen met stoeipoesreferenties?

RENATE : Die mannen verleiden.

JUDITH : Komaan Renate! Die kan dat niet!

ELVIRA : Mevrouwetje! Onderschat nooit een Hollander.

CHARLENE : Ik betwijfel of ge Eric aan kunt. Hij is een zakenman: koel, nuchter, berekend. Zijn gevoelens zijn zo goed als ontoegankelijk.

ELVIRA : Nou! Mannen hebben geen gevoelens nodig om vreemd te gaan, hoor. Alleen maar een plaats.

JUDITH : Plus een uitdagende vrouw.

CHARLENE : Een verleidelijke vrouw.

RENATE : Een prikkelpop.

(CHARLENE, RENATE en JUDITH monsteren ELVIRA)

JUDITH : Kom, we gaan afwassen.

ALICE : In "De Tijgerin" heeft Elvira de rol gespeeld van "Mata Hari".

RENATE : Die wulpse spionne uit de eerste wereldoorlog?

ELVIRA : De stripteaseuse. De zinnelijke courtesane. Mijn glansrol! *(geeft een overtuigend sensueel stukje toneel ten beste)* "Aber Herr Klein! Ik vlei absoluut niet! Ik merkte alleen terecht op dat u charmant is. U heeft iets speciaal... aantrekkelijk... opwindend... Euh, wou u nog een stukje kaas? - Gorgonzola? - Hoe krijgt hij het binnen! - Hoe toevallig! Dat is ook mijn lievelingskaas! Ik ontmoet zelden... een echte man... met mijn smaak, Herr Klein. Vindt u Gorgonzola ook zo... mannelijk? Stevig. Dynamisch. Pikant. Een delicatessen met de gepaste wijn er bij. Wat dacht u van een Mouton Rotschild, mein General? Volgens mij precies de juiste combinatie. Een zwoele wijn. Vrouwelijk-frivool. Onstuimig en speels... Vol verrassingen...

(ALICE zet applaus in, gevolgd door RENATE, CHARLENE en JUDITH. En publiek?)

JUDITH : Dat overleeft Benny niet!

ELVIRA : Dank u.

RENATE : Oh! Als mijn Francis zo zou "geMata-Haried" worden! Hij zou rapper door de mand vallen dan met een Trien die niet weet dat ze mijn vent mag komen opvrijen.

JUDITH : Hoe?

RENATE : Ik moet Sabine en Francis op een natuurlijke wijze laten sudderen. 't Zou wel eens lang kunnen duren voor hij murw is. Tenzij ik jullie snelkoker kan lenen.

JUDITH : Nee. Elvira pakt Benny aan.

CHARLENE : En wie Eric dan?

ELVIRA : Nou, ik wil best twee mannen opjutten. Maar drie is me wel eentje te veel hoor!

ALICE : Wilt ge het doen?

ELVIRA : Lijkt me best leuk.

ALICE : Sabine komt toch al. Dus, Benny EN Eric?

CHARLENE : Ze zal wel iets anders moeten aantrekken. Mijn zakenman interesseert zich alleen voor een veelbelovend aanbod.

ELVIRA : Nou, ik heb nog wel een truitje dat ZO strak zit, dat uw man niet meer kan ademen, hoor.

RENATE : Zullen ze Elvira niet herkennen?

ALICE : Een pruik, een flinke laag make-up en ze is Onherkenbaar.

JUDITH : En haar taal hebben ze nooit gehoord!

CHARLENE : Wat als het mislukt?

RENATE : Er kan niks mislukken! Als ze er niet in trappen, staan we gewoon even ver.

JUDITH : Verder! We zullen weten hoe ze reageren. En hoe het ook afloopt, ik zal me in ieder geval kostelijk geamuseerd hebben. Oh! Ik zie Benny al zweten!

CHARLENE : Ik zie Eric er op los gaan, zijn driften botvieren, er syfilis aan over houden...

ELVIRA : Nou DAT kan ik hem niet bezorgen hoor mevrouw!

ALICE : Hoort ge vanuit het bureau alles wat hier gezegd wordt, Renate?

RENATE : Alles ma. En vanuit de kast kunt ge alles zien.

ALICE : Dan stel ik voor dat we ons daar installeren.

RENATE : Met een fotoestel.

JUDITH : En koffie. *(neemt plateau met kopjes en koffie)*

CHARLENE : En koekjes. *(neemt schaal koekjes)*

(RENATE, JUDITH en CHARLENE af via kast.)

ELVIRA : Nou, dan zal ik me maar gaan omkleden.

ALICE : Hoe gaat ge u voorstellen, Elvira?

ELVIRA : Laat dat "OOK" nog even een verrassing wezen, mevrouw.

(ELVIRA af via keuken. ALICE af via rechts. Muzikaal intermezzo.)

2° BEDRIJF

2° Tafereel

(FRANCIS, ERIC en BENNY op. Ze komen terug van hun partijtje biljart. Er staat een gevulde fruitschaal op de salontafel, met bananen en kiwi's.)

BENNY : We zullen toch niet te lang achtergebleven zijn, zeker?

ERIC : We zijn nog ruim op tijd terug voor het souper. Dus ze moeten niet klagen.

FRANCIS : Zolang ge maar tegen het ontbijt thuis zijt. Want als ge DAT mist, kan er een serieuze vlieg aan de lamp zitten.

BENNY : Hebt ge dat al meegemaakt?!

FRANCIS : Een vlieg aan de lamp? Pfft! Alle dagen, joh. Ge weet toch dat er maar twee manieren zijn om een vrouw content te stellen. Ten eerste: haar de indruk geven dat alles verloopt zoals zij het wilt. En ten tweede: alles laten verlopen zoals zij het wilt. Maar kunt gij dat?

ERIC : Zo'n gedrag staat rechtlijnig tegenover mijn aangeboren mannelijke gedecideerdheid.

BENNY : Tegenover wat?

FRANCIS : Tegenover... iets dat gij niet hebt. Trek het u niet aan.

ERIC : Als ik 's avonds thuis kom, heb ik genoeg gepalaverd en gediscussieerd, verlang ik naar een rustig avondje voor TV. Maar wat doet Charlène? Ze wil praten! Over onze relatie! Net als Club Brugge een goal gaat maken!

FRANCIS : Zo gaat dat bij mij ook. TV of geen TV. Als Renate haar mond open trekt, moet ik zien wat ZIJ zegt, of 't zit er tegen.

ERIC : Voortdurend wrijft ze onder mijn neus dat ik getrouwd ben. Alsof ik dat niet weet! In de badkamer valt ge over het bewijsmateriaal.

FRANCIS : Maar ONS gerief is rommel. Dat mag niet onder de voet liggen.

ERIC : Mijn gazet mag niet op tafel liggen.

FRANCIS : En gelezen of niet gelezen, na een half uur is het oud papier.

ERIC : Mijn paperassen mogen niet eens op mijn bureau liggen.

FRANCIS : Mijn "Suskes en Wiskes" moeten in de kast! Maar waar ligt haar Libelle? Op tafel, op mijn kopkussen. Gelijk waar, maar wel in de weg.

ERIC : Als ik eventjes een deur laat open staan, mekkert ze.

FRANCIS : Ons Renate kan van mij niks verdragen. Weet ge, dat als ik in bad zit, zij al mijn boten doet zinken!

ERIC : Ze moeten kunnen koeioneren en reclameren.

FRANCIS : Tja! Laat de WC bril maar eens omhoog staan!

BENNY : Oh!... Ik geloof dat ik dat daarnet vergeten ben!

FRANCIS : Ga dat dan maar rap arrangeren vooraleer een warm gatje op die koude ring flikkert. Want ook al worden ze maar een halve seconde met dat lager gelegen koufront geconfronteerd, hun humeur is gegarandeerd bevroren.

(BENNY af)

ERIC : Judith heeft anders wel een goed gevoel voor humor, vind ik. Meer dan Charlène.

FRANCIS : En véél meer dan Renate. Bij Renate moet alles deftig gaan. Als ik een wind laat, zou ik verdorie mijn hand nog op mijn gat moeten houden.

ALICE: *(op uit bureau)* Ah! Al terug?

FRANCIS : *(tot ERIC)* "AL terug", zegt ze. Dat wil zeggen dat het eten nog niet klaar is. We zijn op tijd.

ALICE : Renate wil voor het eten nog een partijtje tennis spelen, Francis. Ze is even een boodschap gaan doen en vroeg of gij de tennisspullen al wilde klaar zetten.

FRANCIS : Ah! Ze wil mijn blote billen zien. Dat belooft voor straks! 'k Zal maar een banaan meenemen. Want haar laten winnen vraagt meer energie dan alle sets winnen. *(neemt banaan en gaat trap op)* 'k Laat haar altijd winnen. Want als ze overdag verliest, heeft ze 's avonds hoofdpijn.

ERIC : Kan ik meespelen?

ALICE : Charlène had geen zin.

ERIC : Dat gebeurt wel meer. En Judith?

FRANCIS : Doe me een plezier Eric, en blijf hier. Met volk erbij speelt ons Renate nog slechter.

ALICE : Pas op voor die trede!

(FRANCIS wipt komisch over de defecte trede; af)

ERIC : 'k Had mijn werk moeten meebrengen.

ALICE : Ontspan nu maar een beetje, Eric. Ge hebt het door de week al zo druk. Lees een boekje, leg een plaat op. *(de bel gaat)* Een uurtje welverdiende verpozing zal u doet goed. Ge zult zien. *(af via keuken)*

(ERIC legt een plaat op: sensuele muziek, ter begeleiding van Elvira's verschijnen. ELVIRA zinnelijk op vanuit gang. Uitdagend gekleed, blonde pruik: "une femme fatale". CHARLENE gluurt door de kast.)

ELVIRA : Prachtige muziek. Uw keuze? *(zet muziek zachter)*

ERIC : Ja.

ELVIRA : Had ik kunnen weten.

ERIC : Hoezo?

ELVIRA : Gevoelige muziek met een snuifje erotiek. Men merkt zo dat het bij u hoort, mijnheer. U heeft klasse... en fantasie.

ERIC : U vleit me.

ELVIRA : Maar mijnheer! Ik vlei absoluut niet! Ik merkte alleen terecht op dat u charmant bent. U heeft iets speciaal... aantrekkelijk... opwindend... Euh, wou u een stukje k... k... ERIC : Kaas?

ELVIRA : Er is geen kaas.

ERIC : Kiwi.

ELVIRA : U lust kiwi?! Hoe toevallig! Ik ook. Ik ontmoet zelden... een echte man... met mijn smaak, mijnheer.

ERIC : Eric.

ELVIRA : Ontmoet u wel eens een vrouw naar uw smaak, Eric?

ERIC : Euh... Ik ben getrouwd.

ELVIRA : Gelukkig getrouwd?

ERIC : ... Zij is gelukkig. Ik ben getrouwd.

ELVIRA : Ach! Ik had die vraag beter niet gesteld. Ik heb een pijnlijke plek geraakt, nietwaar? Kan ik het goedmaken? Met een welgemeende verontschuldiging? Mijn begrip?... *(legt de armen om ERIC)* Mijn genegenheid? Mijn warmte?... Je hunkert toch naar warmte. Is het niet?

(CHARLENE, deels zichtbaar in kast, legt aan met het fototoestel)

ERIC : Ja, maar... Is het niet een beetje onvoorzichtig. Hier wonen nog mensen.

ELVIRA : Voorzichtigheid is een deugd, maar geen onvoorwaardelijke deugd, schat. Je kan toch niet "voorzichtig genieten"? Of wel?

BENNY : *(Op met gesloten Wc-bril voor zijn gelaat. Klapt deksel open; houdt de bril als een kader rond zijn hoofd)* Ik wou hem dicht doen en... *(merkt intiem paar)* Oh pardon! *(klapt deksel dicht en houdt de bril discreet voor zijn gelaat. CHARLENE krabbelt achteruit)*

ERIC : Mag ik even indiscreet zijn?

ELVIRA : *(sensueel)* Ga je gang!

ERIC : Komt u hier iemand bezoeken?

ELVIRA : Ik kom hier elke zaterdag namiddag. Ik ben de visagist van mevrouw Alice.

ERIC : Daarom ziet ze er zo goed uit! *(tot BENNY)* Weet jij waar Alice is? *(BENNY antwoordt niet)* Weet jij waar Alice is? *(ERIC klopt aan op het WC-deksel)*

BENNY : *(klapt het deksel open)* Ja?

ERIC : Hebt jij Alice gezien?

BENNY : Ik heb niks gezien. *(klapt deksel dicht)*

ERIC : *(duwt WC-bril weg)* Doe dat stom deksel voor uw gezicht weg! Waarom loopt ge daar in godsnaam mee rond?!

BENNY : Hij wiegelde toen ik hem dicht deed. Toen heb ik aan de vijzen gedraaid en toen ik probeerde of hij nog wiegelde, wiegelde hij er af!

ERIC : Tegendraads gevezen zeker? Kom hier dat ik dat ding terug monteer. Ik kijk inmiddels of ik Alice voor u kan vinden. *(af met WC-bril)*

ELVIRA : Ach, Elvira verwittigt haar wel.

BENNY : Komt jij voor Alice?

ELVIRA : Ik ben haar visagist. Ze houdt van mijn service *(sensueel)* U zou er ook wel eens kunnen van houden.

BENNY : O, euh... Ik heb geen Visakaart.

ELVIRA : Een visagist verzorgt het gelaat. Maar ik heb ook nog een specialisatiecursus gevolgd in... body-to-body massage.

BENNY : Moeilijke studies, zeker?

ELVIRA : Prettige toepassingen. *(masseert BENNY)*

BENNY : Zou ons Judith dat wel graag hebben, denkt ge?

(JUDITH, deels zichtbaar in kast, legt aan met het fototoestel)

ELVIRA : Jij hoort ervan te genieten, schat! Al zou ik het fijn vinden als je mij een beetje laat meegenieten en me knuffelt.

BENNY : Ja maar! Ik ben getrouwd! Met ons Judith!

ELVIRA : Dan kan ik toch je maîtresse worden.

BENNY: ?... Wat is een maîtresse?

ELVIRA : Nou euh... iets tussen een mijnheer en een matras...

BENNY : Een laken?!

ELVIRA : Een maîtresse ligt doorgaans wel TUSSEN de lakens. Maar ze kan evenzeer OP de bank liggen, als het maar MET jou is. *(duwt BENNY op de sofa)*

BENNY : *(krabbelt recht)* Euh... Ik denk dat ik aan een maîtresse geen goed geweten ga overhouden.

ELVIRA : *(lacht schamper)* Mannen met een goed geweten hebben alleen maar een slecht geheugen, schat. *(duwt BENNY op de sofa, gaat naast hem zitten)* Jij bent zo aantrekkelijk... zo mannelijk... zo begeerlijk ruig...

BENNY : Och ja! Ik moet me nog scheren. *(wil op staan)*

ELVIRA : *(duwt BENNY terug)* Jij trekt me aan als een magneet. Je maakt me warm. Jij maakt mijn oerinstincten los... *(Snokt BENNY's hemd open. De knopen vliegen in 't rond.)*

BENNY : Oh! Mijn knopen!

ELVIRA : Je hebt een prachtige borstkas.

BENNY : *(trekt preuts zijn hemd dicht)* Daar moogt gij niet naar kijken. Dat is onkuis.

ELVIRA : Onkuisheid en kuisheid bestaan niet, schat. Er is alleen maar pret en verveling. Kom, laat je gaan.

BENNY : Mijn hemd is kapot.

ELVIRA : Trek het uit.

BENNY : Wilt gij het maken?

ELVIRA : Ik wil je strelen.

BENNY : Ja maar, mijn hemd is kapot.

ELVIRA : *(duwt BENNY terug)* Hoe kan ik je nou beminnen, als je niet blijft liggen!

BENNY : Ja maar, mijn knopen zijn er allemaal af. Juudiith! Mijn hemd is kapot!

(JUDITH wil uit de kast kruipen, maar RENATE en CHARLENE sleuren haar terug. Inmiddels overrompelt ELVIRA de spartelende BENNY.)

BENNY : *(telkens hij zich even weet los te worstelen uit Elvira's onstuimigheid)* Juudiith!... Ik word verkracht!... Juudiith!

JUDITH : *(op via bureau)* Wat scheelt er?

BENNY : (*sneu*) Mijn hemd is kapot.

ELVIRA : Mijn hand bleef per vergissing achter meneers hemd haken. En “roetsj!”, al zijn hemdknoopjes er af.

BENNY : Ik stond hier bloot.

JUDITH : Moet ge daar zo voor brullen. Doe zoals iedere normale vent in zo'n situatie!

BENNY: ?... Hoe is dat?

JUDITH : Naar boven gaan en een ander hemd aan trekken.

BENNY : Ach ja! Daar had ik niet aan gedacht. (*af via trap*)

JUDITH : Hoe zoudt ge 't doen?! Ge hebt niks om mee te denken. (*net op tijd*) Pas op voor die trede! (*tot ELVIRA, terwijl BENNY over de defecte trede molenwiekt*) Hij heeft geen parate kennis. En parate hormonen ook niet. Geef het maar op.

ELVIRA : Nou, hij is murw te krijgen. Maar...

JUDITH : Ge hebt drie jaar nodig?

ELVIRA : Als jullie hier om de haverklap binnenvallen wel, ja.

JUDITH : Sorry. De macht der gewoonte: als het bij hem jeukt, moet ik komen krabben. ELVIRA : Het zou ook vlotter verlopen, als jullie er voor zorgden, dat ik met elke man een poosje alleen kan zijn.

JUDITH : Moeten we een beurtrol opstellen?

ELVIRA : Of wat afleidingsmanoeuvres voorzien. Aparte bediening zou het heel wat makkelijker maken. Nou, ik ga me even retoucheren. Als je in het borsthaar van je man een valse wimper vindt, dat is de mijne. (*af via links*)

JUDITH : (*gepikeerd tot de dames in de kast*) Hebt ge 't gehoord? Mata Hari wil meer privacy.

RENATE : (*vanuit kast*) Hoe zoudt ge zelf zijn?

JUDITH : Alleszins minder stroperig. En minder aanhalerig.

CHARLENE : (*OP, met hoofd uit kast*) Volgens mij doet ze 't niet slecht.

JUDITH : Fysiek speelt ze haar troeven wel uit. (*persifleert sex-appeal*) Ze trekt haar buik in; zet haar boxen op maximum volume; flaneert met deinende heupen; slingert gestroomlijnd in de zetel en trekt met een traag, nonchalant handje haar rok omhoog. Maar ze is te “Wendy Van Wanten”. Ze gebruikt geen passie van binnen uit. Zo van: (*ERIC op. CHARLENE snel AF.*)

JUDITH merkt niets en gaat door, levert sterk gepassioneerd en sensueel spel) “Nooit eerder heb ik zo’n hartstocht gevoeld, zo gloeiend een man begeerd. Het is alsof je viriliteit door al mijn poriën dringt, en daar de verborgen vrouw in mij streelt en uitdaagt. Mijn bloed raast. Mijn vezels trillen. Mijn huid hunkert... naar jouw huid.”

ERIC : *(is JUDITH genaderd, masseert haar schouders)* Naar MIJN huid?

JUDITH : Binnen komen zonder kloppen, dat zijn geen manieren!

ERIC : Iemand met snelle reflexen heeft geen manieren nodig. *(neemt JUDITH in zijn armen en kust haar)* Ik wil met je naar bed.

JUDITH : Ik zal Benny vragen of hij wat wil opschuiven.

ERIC : Met jou heb ik liever geen souffleur.

JUDITH : Met Charlène wel?

ERIC : Die zal nooit haar rol kennen. Die is alleen schitterend als “zeurkous”. Al jaren verlang ik naar jou, Judith.

FRANCIS : *(op via trap, met sporttas en banaan in de broekzak)* Renate! Uw “playmate” is “ready”! Is ze nog niet terug?

JUDITH : Ik weet het niet. Ik zal eens gaan zien. *(af via keuken)*

FRANCIS : *(wipt gezwind over defecte trede)* Vindt ge niet dat ik een sportieve figuur heb, Eric? Zo’n beetje McEnroe?

ERIC : Ik dacht anders dat ge wat bijgekomen waart.

FRANCIS : Maar drie kilo. Maar wat wilt ge?! Ik ben getrouwd! Toen ik vrijgezel was ging ik naar de ijskast, vond mijn goesting niet, en ging terug naar bed. Nu ga ik naar bed, vind mijn goesting niet, en ga ik naar de ijskast.

(de bel gaat)

ERIC : Is Renate uw goesting niet?

FRANCIS : Nah... Er valt mee te leven. Maar ze is vreselijk zwaar op de hand. Voor haar is alles een ernstige aangelegenheid. Zelfs zwartepieten.

ERIC : Ach, het leven is ingewikkeld, jongen! En wie het tegenovergestelde beweert, wil iets verkocht krijgen.

JUDITH : *(op)* Eric, ons ma vraagt of gij in de kelder de wijn wilt uitkiezen. Ze zegt dat gij de beste smaak hebt.

FRANCIS : Eric joh! Pak nu de duurste maar!

ERIC : *(betekenisvol tot JUDITH)* De duurste is niet altijd de beste. Iets pittigs, DAT beklijft. Gaat ge mee? Wij kiezen kan een spannende ontdekkingstocht zijn.

BENNY : *(op via trap, draagt enge, geruite bloes)* Judith! Dat ruitjeshemd past niet.

JUDITH : Benny. Dat is mijn bloes. *(loopt trap op)* Als hij iets alleen moet doen! Hopeloos!

FRANCIS : Ge moet zo haastig niet zijn. Hij heeft zijn broek nog aan. *(tot ERIC)* Ik moet wel zeggen: die jongen heeft goede uitvluchten.

ERIC : Maar een slechte timing.

(BENNY en JUDITH af via trap, ERIC af via keuken.)

FRANCIS : Nah... een vluggertje in de vooravond. Dat zou IK toch niet afslagen. *(kletst zichzelf op de handen)* Pollen thuis, Francis. *(snobistisch)* Wij zijn ten huize van Misses Hyacinth. Hier wordt geen seks gepleegd. Hier wordt getennist. Elegant. Met een weinig flair, en veel pretentie. *(imiteert en parodieert een elegant/snobistisch tennisspel)* Een pikante opmerking. Netjes terugkaatsen... Een verleidelijke kans. Missen... Een zwoele fantasie. Smashen.

SABINE : *(op via hall, draagt stadskledij, sporttas en raket in hoes)* Ha! De speelvogel staat al klaar!

FRANCIS : Euh... eigenlijk is dat een banaan. *(haalt sneu de banaan uit zijn zak)*

SABINE : *(lacht)* O Francis! Gij kunt nu eens nooit serieus zijn!

FRANCIS : Wel Sabine meisje, NU ga ik iets serieus vragen. ...Wat komt gij hier doen?

SABINE : Renate heeft me uitgenodigd voor een partijtje tennis.

FRANCIS : Aha! Ik snap het! Twee tegen een! Ze wil me afpeigeren! Dat ze wacht! *(zoekt in broekzakken)* Waar zijn mijn Viagra-pillen?

SABINE : Ge maakt me niet wijs dat GIJ die nodig hebt.

FRANCIS : Als ik twee post-coïtale conversaties wil uitschakelen wel!

(SABINE schaterlacht. BENNY en JUDITH op)

BENNY : *(op overloop)* Hier wordt zoveel plezier gemaakt!

FRANCIS : Dit is Sabine. Een vriendin van Renate. Komt tennisspelen.

JUDITH : *(herkent de situatie)* Oh Benny! Uw sokken passen niet bij dat hemd.

Kom we gaan andere sokken aan doen.

BENNY : Maar Judith! Grijs past bij alles, zegt gij altijd. *(wil naar beneden gaan)*

JUDITH : Uw... haar! Uw haar ligt overhoop. Kom, ik zal het kammen. *(BENNY luistert niet; gaat naar beneden)* Pas op! De trede!

BENNY : *(stuntelt net op tijd over de trede)* 't Is lang geleden dat wij nog tennis gespeeld hebben, eh Judith?

JUDITH : Ja Benny, heel lang geleden.

BENNY : Vroeger konden wij goed tennissen, eh Judith?

JUDITH : Ja Benny. WIJ waren op elkaar ingesteld, zoals een olifant en een muis die een brug doen daveren.

BENNY : Zou ik het nog kunnen, Judith?

SABINE : Ga mee en probeer het eens! Ge moogt mijn raket hebben.

BENNY : Da's een lieve juffrouw, eh Judith?

JUDITH : Ja, Benny. Een heel lieve juffrouw.

BENNY : Ik mag haar tennisk racket hebben! Mag ik mee gaan tennissen, Judith?

JUDITH : En HOE gaat gij tennissen?

BENNY : Met HAAR racket!

JUDITH : En met HAAR tennisrokske?

BENNY : Ah! Ja. Ik heb geen tennisbroek. Spijtig. Ik had graag nog eens getennist.

ELVIRA : *(op via links)* Neem me niet kwalijk...

FRANCIS : *(in vervoering)* Oooh! Michele Pfeiffer!

ELVIRA : Ik heb Alice overal, maar vind haar niet. Ik denk dat ik maar best hier op haar blijf wachten. *(gaat in zetel zitten)*

FRANCIS : Gij blijft?! Hier? Dan blijf ik ook nog wat! *(gaat innemend naast Elvira zitten)*

JUDITH : Moet gij niet gaan tennissen, Jerry Lewis?

FRANCIS : Renate is er nog niet.

JUDITH : Maar Sabine wel.

FRANCIS : O maar die kan eerst wat oefenen, met Benny. Pak mijn racket maar, Benny, en mijn tas. Alles wat ge nodig hebt, zit er in.

SABINE : Hé ja! Dat is een goed idee! Hij mag toch mee, mevrouw?

JUDITH : Ge moogt hem hebben! En ge moet hem niet eens terugbrengen.

BENNY : Ik zal braaf zijn.

JUDITH : Daar ben ik gerust in.

(JUDITH laat SABINE en BENNY uit via links)

FRANCIS : *(tot ELVIRA)* De kleur van uw haar past perfect bij mijn kopkussen.

ELVIRA : *(bekijkt FRANCIS minachtend)* Als je wil flirten met iemand die je aanstaat, ga je gang. Maar het probleem met mij is, dat jij me niet aanstaat.

ERIC : *(op met twee flessen wijn)* Ik heb een heerlijke Sauvignon gevonden. Een Clos Du Val 1990. Een gloedvolle wijn, vol vuur. Chateau Judith. Waar vind ik een decanteerkruik?

FRANCIS : In die kast.

JUDITH : NEE!... Die staat in de keukenkast... geloof ik. Wacht, ik zal eens mee gaan zien.

(ERIC en JUDITH af via keuken.)

FRANCIS : Was het een lange reis?

ELVIRA : Welke reis?

FRANCIS : Van de hemel naar de aarde?

ELVIRA : Mooie toenaderingspoging. En laat nou je afscheidsrede maar horen.

FRANCIS : Vliegt ge al terug?! Blijf nog wat. Ik blijf ook nog.

ELVIRA : Nou, let u dan maar niet op mij. Ik let ook niet op jou.

FRANCIS : Ben ik dan geen tof gezelschap?

ELVIRA : Nou, dat kan je best wel wezen. Als jij 's avonds thuis komt, springt jouw vrouw vast iedere avond op van blijdschap.

FRANCIS : Euh... De hond wel.

(ALICE en JUDITH op)

JUDITH : Benny is gaan tennissen met Sabine en Francis zit hier op Renate te wachten, bij uw visagist. DICHT bij uw visagist. (*neemt decanteerkruik uit de kast*)

ALICE : Ach ja! Mijn visagist! Ik was die afspraak helemaal vergeten.

ELVIRA : Nou ik ben er. Dus zullen we je dan maar effe verwennen?

FRANCIS : JA!!!

ELVIRA : Ik ben een visagist. Ik saneer alleen oppervlaktes; geen lengtes.

FRANCIS : Dat komt uit! Ik heb serieus wat vierkante centimeters die er verwaarloosd bij liggen.

JUDITH : Zoudt gij niet gaan tennissen, Popeye?

FRANCIS : Renate is er nog niet.

JUDITH : Doe me een plezier, Francis, en ga naar het tennisveld. Ik heb zo'n vaag voorgevoel dat Benny met zijn duim tussen de raketsnaren zit. Als Renate er is, zal ik haar sturen.

FRANCIS : Ge weet, vrouwen iets weigeren, kan ik niet. En zeker niet als ze 't schoon vragen. Goed, ik zal Benny's handje gaan vasthouden. Alleen... Oh! (*tot ELVIRA*) Hebt ge dat gehoord?

ELVIRA : Wat?

FRANCIS : Die krak. Dat was mijn hart dat brak, nu ik u moet verlaten. Adios girls! Batman, de redder in nood, vliedt naar het tennisveld. (*af*)

ELVIRA : Wat een opgeblazen kikker!

RENATE : (*op via kast*) En daar zit ik mee opgescheept!

ELVIRA : Je mag hem hebben!

RENATE : Nee, ik wil er vanaf!

CHARLENE : (*op via kast*) Waar is Eric?

JUDITH : In de keuken. Worteltjes aan 't raspen.

CHARLENE : Eric?! Raspt worteltjes?!

JUDITH : Bezigheidstherapie. Om hem uit de living te houden en met zijn handen van mijn lijf.

CHARLENE : Ik heb Eric nog nooit zien worteltjes raspen!

JUDITH : En ik heb hem nog nooit zo geil gezien. 't Wordt tijd dat ge de zaak overpakt, Elvira.

ELVIRA : Goed. Maar dan moeten jullie wel voor wat meer privacy zorgen en de kandidaten een voor een binnen laten.

JUDITH : Benny moet ge niet meer aanpakken. Dat is toch hopeloos.

RENATE : Ge hadt Benny niet met Sabine mogen laten vertrekken, Judith. Ik had haar ingeschakeld voor Francis. Hadden die twee een uurtje alleen kunnen zijn, zou Francis al door de knieën gegaan zijn.

ELVIRA : Ongetwijfeld! Zo'n doorwinterde rokkenjager! Fluit die Sabine maar gauw terug. Want ik erger me dood aan die pedante macho.

CHARLENE : Het loopt hier mis.

ALICE : Maar nee. Er loopt toch niks mis.

DOEK

3° BEDRIJF

(Dezelfde dag, een uur later. JUDITH en CHARLENE zijn op. CHARLENE heeft het fototoestel. JUDITH is zenuwachtig. Op het tafeltje staat een fles Martini, een leeg glas en een gevuld glas.)

CHARLENE : Komaan Judith. Ik heb daarstraks gezien dat ge het kunt. En alles is nu geregeld en gepland! Doe het voor mij! Ge KUNT het!

JUDITH : Ja, ik KAN sensueel zijn. En ja, ik BEN ook sensueel. Maar niet voor iedereen. En zeker niet voor Eric.

CHARLENE : Doe dan uw ogen toe en denk dat het Benny is.

JUDITH : Ik zou binnen de minuut weten dat het Benny niet is.

CHARLENE : Is dat zo'n hevige?

JUDITH : Zo'n gevoelige. Twee keer met mijn heupen wiegen en hij is zeeziek.

CHARLENE : Wanneer zijt gij dan sensueel?

JUDITH : Als ik in mijn fantasie een kikker gekust heb.

CHARLENE : En toch wilt ge bij Benny blijven?

JUDITH : Hij is tam, traag, slap, saai en simpel, maar al bij al is 't een brave jongen. En ik ben vrijgevochten. Ik doe wat ik wil. Wat wil ik nog meer?

CHARLENE : Een echte man?

JUDITH : Alle ongetrouwde vrouwen klagen omdat de echte mannen getrouwd zijn, en alle getrouwde vrouwen klagen over hun abominabele vent. Waar haalt gij dan een echte man?

CHARLENE : Gij ziet het allemaal veel te cynisch.

JUDITH : Dat wordt ge wel, als ge met een Benny getrouwd zijt.

CHARLENE : Laat Elvira hem dan verleiden. Maak er een foto van en ge zijt er van af.

JUDITH : Benny IS niet te verleiden! Dat is een brave jongen! Nee, nee. Ik verslijt hem wel zoals hij is.

CHARLENE : Nu heeft Elvira het gemakkelijk. Nu moet ze alleen Francis verleiden. JUDITH : Ze moet alleen maar toegeven. Onze bronstige 'Franciscosaurus' heeft de paardans al drie keer ingezet.

CHARLENE : Gij moet ook alleen maar toegeven. Eric is stapelverliefd op u.

JUDITH: *.(JUDITH blaast van ongenoegen)* En ik voel me daar NIET goed bij.

(ERIC praat off set in de keuken, tegen ALICE)

CHARLENE : Ze zijn er! Doe het alsjeblieft!... Voor mij!

JUDITH : OK. Ik zal het proberen.

(CHARLENE duikt in de kast. ERIC en ALICE op)

ERIC : Missen is menselijk. Maar om er een knoeiboel van te maken, hebt ge een computer nodig.

ALICE : *(lacht)* En dat durft gij zeggen! Gij die rijk wordt van computers verkopen.

ERIC : Een goed verkoper moet af en toe zijn hand in eigen boezem kunnen steken. JUDITH : *(plagend)* En zo nu en dan in die van anderen.

ALICE : Bedankt voor de gezellige babbel, Eric. Ik wist niet dat computers zo interessant waren. Als je me nu zou willen excuseren. Ik ga mijn lijntje cocaïne snuiven.

JUDITH : Wat?!

ALICE : Zo noem ik mijn dagelijks dutje. Dat klinkt hipper. *(af)*

ERIC : Uw ma wordt met de dag jonger.

JUDITH : Verontrustend jonger!

ERIC : En gij wordt met de dag aantrekkelijker.

JUDITH : ... Gij ook.

ERIC : Meent ge dat?

JUDITH : Gij straalt iets uit tegenwoordig. Iets onweerstaanbaars... iets mannelijk magnetisch.

ERIC : Dat is de passie, die gij in mij opwekt, Judith. Die maakt me vitaler, ondernemender...

JUDITH : Als 't maar geen computervirus is. De eerste symptomen daarvan zijn naar 't schijnt ook plezant.

ERIC : Ik verlang naar u, Judith. Ik wil u voelen, liefhebben...

(JUDITH neemt het glas Martini, drinkt het in een teug leeg en neemt dan een uitdagende, sensuele air aan)

JUDITH : Gij hebt me betrappt. Gij weet dat ik vol vuur zit. Dat de verborgen vrouw in mij kolkt. Ja, ik hunkerde naar uw huid! Naar uw hartstocht! Ik wil ook met u naar bed. *(Off set rumoerige thuiskomst van RENATE, FRANCIS, SABINE en BENNY)* Shit!

(RENAME, FRANCIS, SABINE en BENNY op via links.)

BENNY : *(tot FRANCIS)* Ik heb met Sabine maar tien minuten mogen spelen! Gij hebt een half uur tegen Sabine gespeeld en dan een half uur tegen Renate. Dat is niet eerlijk, eh Judith?

JUDITH : Nee Benny. Ge hadt langer moeten spelen. *(wenkt stiekem RENATE; JUDITH en RENATE fezelen op de achtergrond)*

ERIC : Veel langer!

FRANCIS : Mijn sets eindigden op 7-5 en duurden elk een half uur. Uw set eindigde op 0-6 en was op tien minuten gedaan! Eigen fout! Ge hadt de ballen maar moeten tegenhouden!

BENNY : Ja maar, die vlogen zo hoog!

FRANCIS : Dan moet ge ze achterwaarts achterna lopen. En niet voorwaarts voorlopen.

SABINE : Het is mijn fout. Ik had de ballen gemakkelijker moeten serveren.

FRANCIS : Maar nee! Bij tennis moet ge u niet inhouden. Daarin moet ge doorgaan!

ERIC : Niet alleen bij tennis.

FRANCIS : Voilà! En Eric kan het weten! Hij is jaren op een vakblad geabonneerd.

BENNY : Op de Playboy!

FRANCIS : En is dat geen vakblad?!!

SABINE : Ik had er toch rekening moeten mee houden dat Benny graag langer speelde. Sorry Benny. Maar hoe dan ook, ik heb van uw gezelschap genoten. Zowel tijdens het spel, als nadien. Ik vond het prettig.

BENNY : Ik ook. Dat is een vriendelijk meisje, eh Judith?

JUDITH : Ja Benny, dat is een vriendelijke meisje.

RENATE : Bedankt dat ge gekomen zijt, Sabine. Ik vond het ook heel plezant. En nu moeten wij ons gaan oprispen. Ma wil ons keurig aan tafel. Zien we elkaar volgende week?

SABINE : Dinsdag zeker? Op de Aerobics, zoals gewoonlijk.

RENATE : OK.

SABINE : Ik wens jullie allemaal nog smakelijk eten en hopelijk tot ziens. (*ALLEN wensden SABINE een goedendag*) Goh! Die deur piept!

BENNY : (*stoer*) Ik zal die straks eens maken, zie!

JUDITH : Och! "Roboflop" komt in actie!

(SABINE af; vergeet haar tennisraket)

RENATE : En nu heren! Naar boven, toilet maken! Douchen; tanden, oren en vingernagels kuisen. Ma wil geen clochards aan tafel.

FRANCIS : Zum Befehl, Frau General. (*brengt militaire groet, zingt een Duits soldatenlied, en marcheert af via trap; slaat defecte trede gewoon over*) "Auf der Heide blüht ein kleines Blümelein. Und das heisst – zwei, drei, vier – Erika!"

JUDITH : En gij? Gij hebt niet gezweet, zeker!

BENNY : Een beetje.

JUDITH : Dan gebruikt ge een beetje water, een beetje zeep en ge frist u een beetje op.

(BENNY slentert tegen zijn zin af via trap; slaat defecte trede gewoon over. JUDITH giet een glas Martini in.)

RENATE : Is de tafel al gedekt?

JUDITH : Nog niet. Ma wou daarmee wachten tot jullie thuis zijn.

RENATE : Dan zal ik dat doen. De badkamer is nu toch bezet. (*af via keuken*)

ERIC : Was het waar, wat ge daarstraks zei? Begeert ge mij echt?

JUDITH : (*drinkt glas leeg*) Met heel mijn hardware en heel mijn software.

ERIC : Zullen we dan vannacht...? In de keuken...?

JUDITH : Vannacht? Waarom niet nu?... Hier!... (*benadert ERIC sensueel*)

ERIC : Waarom nu en hier?

JUDITH : Ge kunt de feiten zien en u afvragen: “Waarom?”. Maar ge kunt ook uw dromen, uw verlangens zien en u afvragen: “Waarom niet?” (*hartstochtelijk*)
Ik verlang NU naar u, Eric. Ik wil eindelijk weten of ge zo krachtig aanvoelt als in mijn dromen; of ge zo heftig omhelst, zo heerlijk kust als in mijn fantasie. Ik sta in brand, Eric! Blus me! Ge moogt de drie minuten voorspel overslaan. (*omhelst en kust ERIC*)

ERIC : Oh Judith, Judith!

(*JUDITH en ERIC vlijen zich in de zetel. Overdreven kreunend, af en toe zwaaiend met een vrije arm, “roept” JUDITH CHARLENE.*)

CHARLENE : (*op via kast; maakt de bezwarende foto*) Voilà, ge staat er op. Heel fotogeniek! Heel ontrouw!

ERIC : Charlène! Wat betekent dat?!

CHARLENE : Een royale alimentatie. Die foto gaat naar mijn advocaat. Wij gaan scheiden.

ERIC : Ah! Wij gaan scheiden?!... Wel, mij goed! Zet uw eisen maar op papier. Als ze schappelijk zijn, scheiden we met wederzijdse toestemming. Dan hebt ge geen foto en geen advocaat nodig. Komt goedkoper uit.

CHARLENE : Nee, gladde paling! Wij voeren geen commerciële onderhandelingen meer. Wij sluiten het contract af. Wegens contractbreuk. Ons huwelijk is lang genoeg nep geweest.

ERIC : En het heeft mij lang genoeg gefrustreerd.

JUDITH : Ah dat is normaal! Eens getrouwd doet ge niet meer wat ge wilt en zegt ge niet meer wat ge meent.

ERIC : Was alles wat gij daarnet zei gemeend, Judith?

JUDITH : Euh... BENNY!!... (*gaat trap op*) Zijt ge al gewassen?... Uw licht blauw hemd zit in de groene valies, jongen! En de tandpasta in mijn toiletzak. Die met die blauwe bloemetjes... (*af*)

ERIC : Oh vrouwen!

CHARLENE : Ze zijn niet allemaal slecht. Neem bijvoorbeeld die maîtresse van u.
Dat is toch een fantastische vrouw?

ERIC : Een maîtresse?! Ik?!

CHARLENE : Weet ge nog: dat briefje, dat ik in uw vestzakje gevonden had, met de naam “Daisy” op? Ge zei toen, dat het de naam was van een paard waarop ge gewed hadt. Wel, de week nadien heeft dat paard getelefoneerd.

ERIC : Ik zou geen maîtresse gehad hebben, als gij inschikkelijker geweest waart. Maar gij wou per se een was-, plas- en kookmoeder zijn! Als ik 's avonds thuis kwam, moest ik geen handdoeken hebben die naar Silan ruiken of een geboende vloer, maar een liefhebbende vrouw! En ja, daar hoorde ook seks bij. Maar iedere avond wachtte mij een zeurkous op, met een kraan die lekte, een hond met een teek, een plafond dat moest geschilderd worden. Dat stompt af, weet ge?!

CHARLENE : Het verleden is afgehandeld, Eric. Ik denk naar de toekomst, want daar slijt ik de rest van mijn leven. En daarin komt gij niet meer voor. Ge moogt ophoepelen! Format C dubbel punt enter.

ERIC : Daar krijgt ge nog spijt van!

CHARLENE : Ik betwijfel het. *(ERIC af via links)* Het is gelukt! *(drukt lange zoen op het fototoestel)*

RENATE : *(op via keuken)* Eet dat ding niet op! Ik heb het ook nog nodig!

CHARLENE : Het is gelukt, Renate! Het is gelukt!

RENATE : Ik weet het. Ik heb geluistervinkt. Ik hoop dat het met Francis ook zo gemakkelijk gaat.

CHARLENE : Ik ben vrij!

RENATE : Elvira, zijt ge klaar? *(af via keuken)*

(CHARLENE zingt en danst euforisch. RENATE en ELVIRA op)

RENATE : Kom, losgeslagen slagschip. 't Is mijn beurt. *(neemt fototoestel)*

CHARLENE : Oh Renate! Ik voel me zo gelukkig als een los gelaten hondje!

RENATE : Ga dan in de keuken staan kwispelen. MIJN clown treedt hier nu op. *(CHARLENE “zweeft” af via keuken)* Hoeveel tijd denkt ge nodig te hebben, Elvira?

ELVIRA : Een man verleiden waar niks voor voel, vind ik helemaal niet erg. Dat gaat snel. Maar voor jouw man heb ik gevoel. Ik erger me dood aan die kerel!

RENATE : Dat is waarom ik van hem af wil! Aan zo'n virus wil ik niet sterven!

ELVIRA : Ik zal mijn best doen, meid. Voor jou. Maar als hij weer zo macho begint te lopen als een gorilla met zweren onder de oksels, of zo idioot zijn ego optrekt aan mijn voorraad vrouwelijke snuisterijen, sta er dan niet van te kijken dat ik afknop.

RENATE : Hij is niet altijd irritant. Hij kan ook lief zijn. Vorige dinsdag bracht hij nog bloemen voor me mee.

ELVIRA : Ach! Was zijn maîtresse niet thuis?

RENATE : Ik denk niet dat hij een maîtresse heeft. Francis is wel een grote lamp, maar met een klein lichtje.

(FRANCIS neuriet off set; RENATE duikt in de kast)

ELVIRA : Nou! Daar komt het glimwormpje!

FRANCIS : Oh! De knappe Hollandse visagist! Miss Beautycase!.. Komt gij terug voor mij? *(snelt trap af; slaat defecte trede netjes over)*

ELVIRA : Ik kom niet terug. Ik BEN hier nog.

FRANCIS : Duurt dat plamuren zo lang?!

ELVIRA : Alice's voordeelkaart was vol. Dat gaf haar recht op een extra kleurenconsult. Maar ik ben nadien WEL blijven wachten... op jou.

FRANCIS : Op mij?!

ELVIRA : *(sensueel)* Jij hadt toch dingetjes die moesten gesaneerd worden.

FRANCIS : Wat is dat Hollands toch schattig! "Dingetjes". De Hollanders hebben allemaal een "small" zeker? In België hebben we groter maten. Daar hebben we nog een "medium", een "large", een "extra large", en... een Francis.

ELVIRA : En jij hebt daarenboven nog een "extra extra large" ego!

FRANCIS : Nee! Wat dat betreft moet ik voor de Hollanders onderdoen.

ELVIRA : Ik geef het op!

FRANCIS : Niet doen! Nooit opgeven! Als de blaas vol is, is een WC nabij.

ELVIRA : Als jij nou eens een beetje meewerkte.

FRANCIS : *(blij verrast)* Wat moet ik doen?! Zeg het eens!

ELVIRA : Achter je sarcasme vandaan komen en op de bank gaan zitten.

FRANCIS : Op welke bank?

ELVIRA : In de zetel.

FRANCIS : Is dat alles? (*gaat in zetel zitten*) Ons Renate heeft meestal een langer verlanglijstje: hang uw jas aan de kapstok, ontluicht de chauffage, doe het gras af, laat de hond uit, leg uw sokken in de wasmand, ruim de tafel af, knip uw nagels, haal een brood,

ELVIRA : (*zit inmiddels naast FRANCIS, valt in*) Neuk me.

FRANCIS: ?!... DAT zeg ze niet.

ELVIRA : Maar je vindt DIT wel leuk. (*streeft FRANCIS*)

FRANCIS : (*wijst ELVIRA's strelingen af*) Laten we een goed akkoord maken, meisje. Laat mij de jager zijn. Blijft gij het konijntje.

ELVIRA : (*verleidend*) Kom nou. Een vrouw vindt ook wel eens prettig ondernemend te zijn. Sensueel optreden, begeerte opwekken, langdurig en vurig begeerd te worden, verhoogt ook haar verlangen. Bovendien, betekent een uitdagende vrouw niet extra erotisch? Meer passie? Meer genot?...

FRANCIS : Kom, we gaan ons Renate niet kwaad maken.

ELVIRA : Ben je bang? Van vreemd gaan stopt de wereld niet, hoor. Daarvan gaat ie alleen maar een beetje op en neer.

FRANCIS : Ik trek mijn woorden terug! Ik heb een "extra small".

ELVIRA : Nou, daar doen we wel wat aan.

FRANCIS : Ge moet zo haastig niet zijn! Het leven gaat al rap genoeg.

ELVIRA : Vind je?! Ga dan maar eens naar het postkantoor!

FRANCIS : Voelt gij niet dat ik tegenspartel?

ELVIRA : Ja. Waarom doe je dat? Ben ik dan niet aantrekkelijk?

FRANCIS : OK. Hier komt de echte Francis. (*merkt ELVIRA's gretige blik*) Nee, DIE niet! (*wijst op zijn borst*) Deze! De echte Francis is een overgevoelig manneke, dat alleen prettige dingen wil meemaken. Want negatieve ervaringen boren lelijke gaten in zijn wak botervlootje. Om vijandige invasies te vermijden, verschanst hij zich in een jolig pretpark. En midden in dat pretpark staat - veilig geborgen tussen klimrozen en seringeng - een prieel: een exclusief liefdesnest. Voor Renate en mij. Zij is mijn koningin. Ik ben haar toegewijde hofnar. Ik bewonder haar, aanbid haar. Ik hou van haar. (*ELVIRA is geëmotioneerd; FRANCIS droogt haar tranen terwijl hij vervolgt*) Ik kan Renate niet ontrouw zijn, miss Beautycase. Zonder haar kan ik niet leven. Zonder haar gaat mijn pretpark failliet.

RENATE : *(op via kast; legt fototoestel op kast)* Oh waarom moet gij het toch altijd zo goed kunnen uitleggen!

FRANCIS : Nee! Toch weer geen ajuinensoep vanavond!

RENATE : Dat zijn tranen van geluk, onnozelaar! Waarom hebt ge me zulke lieve dingen niet eerder gezegd, oude zot!

FRANCIS : Pas op! Een man is maar zo oud als de vrouw die hij voelt! *(omhelst RENATE)* En gij voelt aan als een jeugdig, groen blaadje. Ik zie u graag.

(FRANCIS en RENATE omhelzen elkaar innig; ALICE en CHARLENE op via keuken, ze applaudisseren; ELVIRA maakt een foto van FRANCIS en RENATE, legt nadien fototoestel op de kast)

RENATE : Hebt gij die stomme banaan nu nog altijd in uw zak zitten?!

FRANCIS : Nee, die heb ik opgegeten.

RENATE : Maak dan dat ge boven zijt! Overgevoelige, romantische, schattige paljas!

(FRANCIS en RENATE speels af via trap)

ALICE : *(guitig)* Ik hoop maar dat Francis geen atheïst is.

CHARLENE : Waarom?

ALICE : Anders heeft hij seffens niemand om op te roepen.

CHARLENE : Ma!

ELVIRA : Het is niet afgelopen zoals voorzien, maar wel leuk.

ALICE : Hadt gij niet heimelijk gehoopt op een verzoening, Charlene?

CHARLENE : Eric en ik zijn totaal van elkaar vervreemd, ma. Ik kon het bij hem niet meer uithouden. En hij bij mij niet.

ALICE : Renate wou Francis ook uit haar leven. Nu ligt hij in haar bed.

ELVIRA : Nou, als je het mij vraagt, LIGT het bij die twee ook ietwat anders. Renate houdt van Francis. Maar ZIJN liefde was zoek achter zijn humor, de dagelijkse sleur. Alleen beminnen is moeilijk, hoor! Om een relatie te doen slagen, heb je twee partners nodig.

CHARLENE : En om het te doen mislukken, maar één.

ELVIRA : Door veel kibbelen en ruzie maken, krijgen sommige paren de indruk dat ze niet bij elkaar horen. Terwijl ze alleen maar een paar vonkjes nodig hebben.

ALICE : En die vonkjes zijn?

ELVIRA : Waardering en romantiek toch!

JUDITH : (*op via trap, geërgerd*) Ik erger me dood aan dat traag ventje! Die jongen heeft geen ritme! Ik heb de lambada gezongen, een cha-cha. En nog "slowt" hij met de tandenborstel over zijn tanden. Maar 't is gedaan! Dat is de laatste keer geweest!

CHARLENE : Elvira! Werk aan de winkel.

JUDITH : Hij kan op zijn kop gaan staan. Ik sloof me voor die prullenvent niet meer uit! Ik koop een elektrische tandenborstel.

CHARLENE : En ge blijft bij hem?

JUDITH : Ach ja. Wat zou Benny zonder mij beginnen?

ELVIRA : Nou, dan ga ik me omkleden. (*af*)

CHARLENE : Een huwelijk gebaseerd op medelijden? Kunt gij dat volhouden?

ALICE : Een sterke vrouw is soms voldoende om een huwelijk in stand te houden.

CHARLENE : Maar gij zijt zo sterk, ma. En toch is pa weg.

ALICE : Scheiden of een scheiding aanvaarden, doet men toch pas als er een alternatief is, meisje. Pa kon bij zijn secretaresse terecht en...

BENNY : (*op via trap*) Judith! Ik ben klaar!

JUDITH : Bravo! Veeg nu de tandpasta van uw mond, steek uw hemd in uw broek, kom naar beneden, sla de voorlaatste trede over en dan krijgt ge een flinke pakkerd.

CHARLENE : Gij moet u altijd een moeder voelen?! Wanneer voelt ge u vrouw?

JUDITH : Op recepties. Dan ga ik altijd in de buurt staan van flatteurs.

CHARLENE : En dat is voor u voldoende?

JUDITH : Ach. Een vrouw wordt toch nooit naar waarde geapprecieerd. Kijk maar naar Ginger Rogers. Fred Astaire is DE ster. Terwijl zij alles deed wat hij deed. En dan nog achterstevoren. EN op hoge hakken.

BENNY : (*glundert*) Ik heb alles gedaan wat gij gezegd hebt, Judith.

JUDITH : Prima! En omdat ge zo flink geweest zijt, moogt ge kiezen. Wat wilt ge? Een lief zoentje, een stevige smakkerd, een vochtig toetje, of zo'n heerlijke, zwoele, adembenemende kus als die van Eric.

BENNY : Zo heeft Eric u niet gekust!

CHARLENE : 't Was maar een afscheidskus, Benny. Eric is weg. Voorgoed!

JUDITH : En staat het vast?!... Op papier?! (*CHARLENE knikt blij*) En Francis?

ALICE : (*vrolijk*) Geeft boven van katoen.

CHARLENE : Ma! (*tot JUDITH*) Francis en Renate hebben zich verzoend. Ze vieren het. In bed. Als gij tevreden zijt, zouden we kunnen zeggen: eind goed, al goed.

JUDITH : Waarom zou ik niet tevreden zijn? Benny is wel een kluns, maar een schattige kluns.

BENNY : Ik ben geen kluns.

JUDITH : Benny! Het enige dat ge totnogtoe gemaakt hebt, is een mixer en een nieuwe wet van Murphy: "Als het KAN verkeerd gaan en Judith is niet thuis, GAAT het verkeerd."

BENNY : Gij denkt altijd dat ik niks kan.

(*ELVIRA, in het zwart, op via links*)

CHARLENE : (*griezelt*) Aah! Die deur!

BENNY : Ik zal eens laten zien dat ik WEL iets kan! Ik zal die deur eens smeren. Waar staat de vaseline?

ALICE : Achteraan in de garage, op een van de legplanken staat silicone spray. Neem dat maar.

BENNY : Smeert dat ook?

ALICE : (*guitig*) Een DEUR wel, ja.

(*ALICE, ELVIRA en CHARLENE monkelen; BENNY af via links*)

JUDITH : Ik sta niet in voor de gevolgen, ma!

ALICE : Och, scharnieren oliën kan iedereen.

ELVIRA : Nou, in mijn act heeft ie anders ook flink geblunderd, hoor!

JUDITH : DIE blunders strekten tot zijn eer. Van dat geklungel heb ik genoten; het heeft me vertederd. Ik wist dat hij me nooit kon bedriegen... Maar voor wat er van die deur gaat terechtkomen, houd ik mijn hart vast!

CHARLENE : Zijt ge met Benny al bij een dokter geweest? Zoals gij hem afschildert, is hij functioneel gestoord. Dat kan een medische oorzaak hebben. Neem wat urine mee, wat sperma, wat ontlasting en laat het eens onderzoeken.

JUDITH : WAT moet ik meenemen?!

ALICE : Zijn onderbroek.

CHARLENE : Ma!

JUDITH : Ja ma, uw uitspraken zijn de laatste tijd alles behalve deftig.

CHARLENE : Op het randje van het immorele!

ALICE : Moet ik dan in zak en as omdat pa er vandoor is?

JUDITH : Daar gaat het niet om. Ge zijt altijd optimistisch geweest, dus ge de zaken wel een positieve wending geven. 't Is eerder uw... losbandige vrolijkheid die vreemd voorkomt.

ALICE : Choqueert mijn... "vrolijkheid"?

JUDITH : Niet echt. Maar ik vraag me wel af waar die vandaan komt.

CHARLENE : Gij zijt de deftige dame van vroeger niet meer, ma!

ALICE : Er zijn vrouwen die deftig blijven en er zijn er... die gelukkig worden.

(BENNY op via links; draagt imposante riem met gereedschap, een werkkoffer en werkhandschoenen; bestudeert de tekst op een busje silicone spray)

JUDITH : Willen jullie Superman aan het werk zien of gaan we in de keuken een kop koffie drinken?

CHARLENE : Gij zijt ook niet heel consequent. Daarstraks noemde ge hem nog een kluns. Nu is het Superman.

JUDITH : Superman is toch ook niet van de snuggersten! Die loopt toch ook maar rond met zijn onderbroek boven zijn broek!

(ALICE, ELVIRA, CHARLENE, JUDITH lachend af via keuken)

BENNY : *(Geeft een komische pantomime ten beste. Test de deur, beluistert/onderzoekt het geluid. Zet na enkele kriepende "ie's" het slangetje van de spuitbus op de scharnieren, alsof het een stokje is om de tong naar beneden te drukken.)* Zeg eens "aaa"! *(Hij drukt op het ventiel; busje blijkt*

verstopt. Richt het busje naar zich toe, spuit olie op zijn hemd, trekt hemd uit, hanteert het busje spray alsof het een ruimtepistool is, spuit overvloedig olie op de scharnieren en op het houtwerk, vindt geen vod, neemt hemd, smeert olie op het houtwerk uit, neemt white spirit, wrijft deur in; de glans van het houtwerk verdwijnt)

SABINE : *(op via links)* De voordeur stond open.

BENNY : Och, die ben ik vergeten dicht te doen!

SABINE : Ik heb mijn tennisraket vergeten. Ah! Daar ligt ze! Ik zou ze niet gemist hebben, maar mijn dichtbundel zat er bij.

BENNY : Ah, jij leest graag gedichtjes.

SABINE : Ik schrijf gedichten. Als ik de buitenlucht in ga, de natuur hoor fluisteren en voel ademen, word ik poëtisch. Daarom neem ik mijn dichtbundel altijd mee.

BENNY : Ik hoor graag gedichtjes. Lees eens eentje voor.

SABINE : Ja maar jij hebt nog werk.

BENNY : Nee, nee. De deur piept niet meer... en blinkt niet meer.

SABINE : *(neemt dichtbundel)* 't Zijn wel gevoelige dingen.

BENNY : Ik heb... *(tast in broekzak)* weer geen zakdoek bij.

SABINE : Ik zal geen droevig lezen. *(bladert)* Oh dit hier. Dat vind ik een mooi. "Ik verlang naar jou" Dat is de titel.

(Romantische muziek op de achtergrond. SABINE declameert gevoelig; BENNY laat zich meeslepen door het gedicht en mimeert komisch.)

Zout op mijn lippen

Nevel in mijn brein

Geschraap van kikkers

Verroest van pijn

Gevleugelde wensen

Gaan op de loop

Tollen in 't rond

Een blizzard van hoop

Vorbij de horizon
 Bevriest het kind
 Duikt de zucht in het dal
 Geen echo, geen wind

Mijn hart in een fles
 golfbrekers, de jeuk
 wriemelende spinnen
 overbruggen de breuk

(SABINE kijkt BENNY smachtend in de ogen)

Ik vind je... zo lief
 Kus me, ik hou
 Ontzettend veel
 Van jou

(SABINE en BENNY kussen elkaar)

JUDITH : *(op)* Wilt gij... Benny Willekens!! Wat is dat!?

BENNY : Een, een, een... abuis!

JUDITH : *(raast)* Een abuis! Natuurlijk! Gij zijt ineen gedriegd met abuizen! Ik had met u naar de voddemarkt moeten gaan, in plaats van naar 't stadhuis. Maar als Pater Flater achterbaks kan lebberen, dan verstuikt hij zijn tong niet! Dan krijgt hij zijn tiret wel alleen open! En Judith maar wieroken: "Mijn Benny! Dat wordt patroonheilige van de Onnozele Kinderen! Die blijft mij eeuwig trouw!" En zie hem daar zitten, de Pattapoef! Geen haar beter dan de rest. Hij ziet een poes en hup! Hij paart!

(ALICE, CHARLENE en ELVIRA op via keuken, kijken toe)

BENNY : Dat heb ik niet gedaan.

SABINE : We lieten ons meeslepen.

JUDITH : Sleep hem dan helemaal mee! Ge moogt hem hebben! En kus hem! Kus hem plat! Maar 't zal nooit een sprookjesprins worden, de breedsmoelkikker! Hij zal met zijn gat op de grond blijven botsen. En als ge hem meeneemt, denk er aan: hij slaapt rechts, draagt links en lust geen spruitjes.

SABINE : Maar ik wil uw man niet!

JUDITH : Ah! Ge lekt hem alleen maar af? En ik mag hem afdrogen?

SABINE : Het was een vergissing. Mijn excuses. *(af)*

JUDITH : Die deur!

BENNY : *(fier)* Ze piept niet meer, eh?

JUDITH : *(sist)* Wat hebt gij met die deur gedaan?!

BENNY : Ik had een beetje gemorst.

JUDITH : *(merkt hemd)* Is dat uw hemd?!

BENNY : Ik had geen vod.

JUDITH : *(kwaad)* Pak uw hemd als ge geen vod hebt! Verniel een deur als ze piept! Kus een ander als uw vrouw het niet ziet! Mij kan het niet meer schelen, want ge vliegt er uit, Pinokkio! Ga naar uw moeder, naar het vreemdelingenlegioen, het kan me niet schelen! Ik wil u niet meer zien! Naar boven! Inpakken en wegwezen! En durf niet roepen als ge de valies niet dicht krijgt.

BENNY : Ja maar, Juditke...

JUDITH : *(ziedend)* Nee ik help niet! Ge moogt uw bullen zelf inpakken. Judith geeft haar ontslag. Ik dien geen geniepige scharrelkiekens! Ge kunt de pot op! Maak dat ge boven zijt! Onder mijn ogen onderuit! Valsspeler!! Reutemeteut! Achterbakse koekoek! *(BENNY rent wenend de trap op; zakt met been door defecte trede; kermt van pijn)* En stop met dat gejack!

BENNY : Judith! Ik ben door de trap gezakt!

JUDITH : Hebt ge u pijn gedaan?

BENNY : Mijn been zit vast. *(kermt)*

JUDITH : Ma, bel de 100. Elvira, haal de verbandkist. Charlene, een zaag.

BENNY : Nee!

(JUDITH rent trap op; ALICE stuift af via bureau, ELVIRA via keuken, CHARLENE via links)

JUDITH : Kalm Bennieke!

BENNY : Ge gaat mijn been toch niet afzagen!

JUDITH : Kom, leg uw arm om mijn nek. En bij “van-a-een, van-a-twee, van-a-drie”, trek ik, zachtjes. En als dat niet lukt, zaag ik...

BENNY : Nee!

JUDITH : ... een groter gat in de trede. Maar ik probeer er u eerst uit te trekken.

BENNY : Dat gaat nog meer pijn doen!

JUDITH : Kom, kom. Zolang ge leeft moet ge de mooie kant van 't leven zien. Binnenkort zijt ge dood. (*BENNY panikeert*) Sttt! Oogjes dicht en snaveltje toe. Van-a-een, van-a-twee, van-a-drie!

(JUDITH trekt BENNY recht, BENNY kermt; terwijl ze BENNY in de zetel helpt, FRANCIS, en RENATE op)

FRANCIS : Ik dacht dat ons Renate flipte van de deugd, maar 't is hier te doen!

JUDITH : Benny is door de trap gezakt.

RENATE : Oh nee!

FRANCIS : Is 't ernstig?

BENNY : Ik durf niet zien. Is het een grote snee, Judith?

JUDITH : 't Valt mee, schatje. Twee losse lappen en een bloeduitstorting. Blijf maar rustig liggen. De dokter komt zo.

(aait BENNY; ALICE, ELVIRA en CHARLENE op)

BENNY : Judith!

JUDITH : Ja schatje?

BENNY : Ik heb spijt dat ik dat meisje gekust heb. Mag ik bij u blijven?

JUDITH : Natuurlijk, jongen! Hoe kan ik anders bekwaam, verdraagzaam en behulpzaam zijn? Gij stimuleert mijn deugden!

(JUDITH kust BENNY; ALICE neemt daarvan een foto)

CHARLENE : Kijk aan! Onze sterke vrouw capituleert.

ELVIRA : Voor de liefde. Maar zonder liefde zou ze niet sterk zijn, hoor!

FRANCIS : Ik voel iets kriebelen. Wat denkt ge, Renate? Zou dat liefde zijn of honger?

ALICE : Dat zal wel honger zijn, Casanova! 't Is tijd om aan tafel te gaan.

FRANCIS : Ga al maar. Ik neem hier eerst mijn aperitief. (*flikflooit met RENATE*)

CHARLENE : Ik ga eerst Bruno opbellen. Onze klusjesman. Om die trap te komen maken. Hij is knap, sterk, lief....

ALICE : Ah! Het alternatief.

JUDITH : Wat is zijn burgerlijke staat?

CHARLENE : Gescheiden.

JUDITH : Kijk uit uw doppen, Charlene. Tweedehandsmateriaal is gedumpt omdat er iets aan scheelt.

CHARLENE : Op 't stort vindt men wel eens schatten. En Bruno IS een schat. (*af via bureau*)

JUDITH : Wel sapristi! Zou Charlene op een scheiding aangestuurd hebben, omdat zij een verhouding had?

ELVIRA : Nou, bij een scheiding zijn er doorgaans twee verhalen. En daarnaast is er nog de waarheid.

ALICE : Niet te filosofisch worden, Elvira. Mijn dochters zijn gelukkig. Dat is het belangrijkste.

JUDITH : En gij, ma? Zijt gij gelukkig?

ALICE : Ik?! (*ratelt*) Ik ben dolgelukkig! En nu zeker, nu mijn dochters, ieder op haar manier, de liefde herontdekt heeft. (*JUDITH en BENNY gaan in elkaar op, luisteren niet meer*) Pa's vertrek was niet zo moeilijk verteerbaar. Hij was geen gemakkelijk mens, dat weten jullie. Al wil ik met geen stenen werpen, want ik ben ook niet het grietje gebleven, waarmee hij trouwde. Zijn vertrek was in feite een opluchting. Ik kon eindelijk mezelf zijn. Mijn leven is weer boeiend. Stel u voor, Elvira en ik komen binnenkort op TV. We zijn lesbisch. VTM heeft ons uitgenodigd, voor een interview. Ik ben wel een beetje nerveus, maar...

(*CHARLENE op via kast*)

JUDITH, BENNY, RENATE, FRANCIS, CHARLENE: Wat?!?!

ALICE : Ja!... We komen op TV!... Bij Jammers.

(muziek: "All you need is love"- The Beatles; tussendoor de sirene van een ambulance)

EINDE